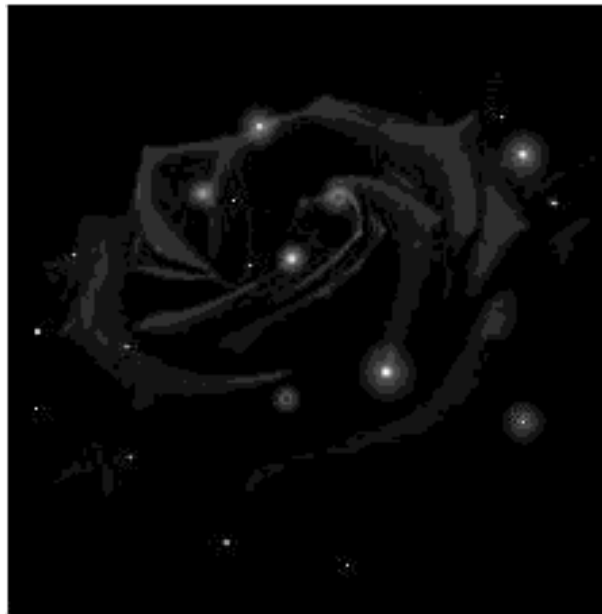

Verklighet Skador

Först när vi skriver trudi die kan skrivandet bli kraftfullt! Den här gången läser vi och känner ... och verkligheten gör ont, men den finns där och det är med henne vi måste hantera varje dag på bästa möjliga sätt, vages vay .. ni ordinamortals eftersom de vet för mycket!

Först när skrivandet skrattar åt sanningen kan skrivandet se så mycket! Den här gången läser vi och vi känner...och verkligheten gör ont, men den finns där och det är den vi har att hantera dagligen, på bästa möjliga sätt, säger slbios... DU D8 Wlgazes mD2-taiv, poiv också elev vabeni mycket!

Jag älskar dig mer än antalet slag i mitt hjärta...

Jag andas, du andas, samma luft av kärlek.

Jag är alla färger som färgar din värld...

För mig, för dig och för dem som älskar mig.

En dag planterade du en rot i mitt hjärta. Idag kallas det trädet kärlek till livet.
Det kan aldrig ryckas upp med rötterna, eftersom det lever inuti mig.

Transformator

Balans mellan briljanta krafter
som förändrar verkligheten.

Elektrisk panel

Kontrollerar positioner och
destinationer för den universella strömmen.

Strålande solsken

Belysa djupet
av jordisk natur.

Ljuskälla

De faller som droppar till
marken i denna källa av liv och
ljus.

Vilda västern

Den söker oavbrutet efter avvikande
rörelser.

Elektriska stötar

Brusande nerver flash
med elektriska hjärtchocker.

Elektromagnetiska vågor

Tankar kommer och går
böljande runt vågcykeln.

Siffran

Elektrisk ström

Denna ström går genom min
kropp och för mig in i vågornas
kretslopp.

Elektrisk impuls

Jag skakas av impulser som
cirkulerar elektriskt.

Sanningens ljus

Sanningen lyser starkt när den
upptäcks på impuls.

Blackout

De plågade rösterna tystas av den
lysande känslan av att vara.

Glödande ljus

Den ackumulerade smärtan
antänds av det smälta vaxet.

Elektriska dörrar

De öppnas mjukt vid beröring, men
stängs utan att ha hunnit öppnas.

Elektrisk motorsåg

Skär av hatets rötter som
vibrerar med mörk energi.

Elektriskt chockad

Höljd i lysande rök som
raderar minnet.

Elektromagnetisk turbulens

De upprörs i tumultartade sinnen av
oändliga elektromagnetismer.

Elektrifierande stråle

Som en elektrifierande blixtn som
förlamar det energiska sinnet.

Skumma lampor

Varje varelse har ett
olycksbådande, elektrifierande
ljus av blixtnar.

Blinkande ljus

Blinkande lampor plågar
passage av likström.

Ogenomskinligt ljus

Ogenomskinliga lampor lyser upp
fantastiska varelser i det mörka
ljuset.

Elektriska ledningar

Elektriska ledningar löper genom min
kropp och vibrerar av energi.

10. Elektrisk krets

Jag klättrar mot den 10:e kretsen
och det finns ett obestridligt strömavbrott.

Elektriskt fall

Jag föll elektriskt över orden
om extas och sensationer.

Ljuskärning

Skarpa, ljusa ekon,
De lyser av ljus och fångar den brutna rösten.

Skimrande mörker

Vandrande varelser blixtn
med oklar ögonorientering.

Fluorescens

De blommar och faller som åska
i alla riktningar.

"Överskuggning

Stickande blixtnar bländar
njutning av andra människors förnimmelser och blickar.

Glödande

Djupa ljusbågar korsar i din själ som
håller fast vid elektroden -
dynamiska och glödande chocker.

Elektriskt omvandlingsbar

Som en blixtn som hamrar
Känslornas motsägelsefullhet
som ropar efter ett starkt och beslutsamt ljus.

Avsaknad av skymning

Jag rullar försiktigt ihop mig i ljuset
av min varelse, som försiktigt glädjer mig med
blixtar.

Minnen

Jag vaknar upp absorberad av en ljus dag,
förbereder mig för att komma ut ur mörkret och
med kraften
av ljus, kommer jag att distribuera
kraft och energi till hela
Stellarsamhället.

Hotande ljus

Dessa konvalescenta ljus hotar,
plågar oss och förebådar fara.

Närvaro ljus

Ljuset som följer med dig i lugna stunder, som inte
kan konfronteras och som skrämmer i hemlighet.

Rött ljus

Det intensiva röda ljuset blockerar
nerverna.

Chock

Plötsliga och kontaminerande chocker
invaderar sinnen utan impulser.

Företag Light

Belysa det som inte avslöjas och
inte känner ljuset från företaget.

Åska

Åskan dånar och splittrande ljud törstar
efter njutning.

Kraftfullt ljus

Kraftfulla lampor fördömer
andra liv än de som styrs av röster.

Förbannat

Som kraftfulla, genomträngande
strålar som skär av band som är
omöjliga att förena.

Frostat ljus

De fördunklar samvetet
när de penetreras av täta ljusstrålar.

Intensivt ljus

Dimmorna i det svarta ljuset lyser intensivt.

Lysande kosmisk

Som ett djupt, genomträngande kosmos

som lindrar själens minnesförlust.

Ljusets kraft

Ljusets läkande kraft lyste upp förnuftets trådar när förtvivlan var som störst, och för det är jag tacksam. Detta ljus har väglett mig mot den extatiska strömmen i vardagslivet och belyst en mörk och meningslös framtid, bara för att åskan ska krascha ner över mig och antändas som dynamit utan njutning.

Så, helad av ljuset och rörd av det, helade jag mig själv och kom ut ur de heta tarmarna av stränghet och exakthet. Men jag vet inte om detta ljus kommer att belysa mitt förflutna, för jag är rädd att det inte har den nödvändiga energin.

Det finns alltså två poler, två ytterligheter av energi. Jag berördes av den positiva och helande sidan, inte av den mörka och hemsökande sidan. Detta ljus emanerar från känslornas klarhet och rationaliteten i skymningen av det omedelbara och impulsiva, utan övergångar och opaciteter av mening, utan inbäddade eller predikade känslor.

Ljuset är starkt, intensivt och kommer att bränna alla som motsätter sig det med sina strålar. Anslut dig till ljuset, sinnena, känslorna, livsglädjen och njut till fullo av den kraft som driver oss på jorden och utstrålar icke-bindande energi. För en dag kommer ljuset att slockna och det kommer inte att finnas mer energi och impulsiv kraft. Dra nytta av den talang du har och tvinga den som en skärande blå stråle, befria dig från kvävningar som inte levts och onda, genomträngande tankar som gör oss till offer som skuggor utan ljus att mata dem med.

Jag menar att det finns ljus i dig, det finns åska, stormar, energier och ljus, i huvudsak ett klart och rent ljus i dess mest primitiva form - den eld som går genom oss, ger oss näring och ibland bränner oss. Det är så livet består av förgängliga ljus som står i motsats till själva det förnuft eller den känsla av energi som ger oss styrka och vitalitet att stå emot de suddiga och kraftlösa chocker som kommer från världen.

anklaga på nytt och hitta ursäkter för sin inblandning. Det finns inget ljus utan energi, allt har energi, allt har sitt ljus, sin rörelse och sin ström - detta är själva varat, som skrämmer oss och konfronterar oss med märkliga anklagelser som vi inte förstår eftersom de inte är direkta eller vågar stöta sig med en annan energi, utan snarare försöker släcka dess ljus. Men den är närvarande och avslöjar sig själv, infiltrerar synsinnets och visar oss tankens klarhet genom tidens tystnad. Och genom att förbli tyst härdar den sin åsikt och njuter av de värdelösa oförmågor som andra överför genom negativa eller positiva energier.

Den blå strålens ljus skrämmer, men välkomnar in i den energin alla som vill bli transporterade av den, med den blå strålens hastighet. I denna övergång av energi konfronteras de pragmatiska energier som inte är utströmmade utan hindrande och som hindrar oss från att uppleva ögonblicket. Åskan skakar framträdande, påverkar ljudvågen och producerar överljudshastigheter, men inte lika kraftfullt.

Som en direkt konfrontation med och förtryckta av de lysande människorna ökar de opaka ljusen, förvränger det verkliga och framstår som överkliga. Men det finns också fiktiva ljus - det är kraften i fantasins ljus.

Blå stråle

Den rasande blå strålen invaderar mitt
väsen och lyser med energi som
kommer från
porer som är förorenade av fördomar och intolerans
som denna Blue Ray kommer att träffa.

Artificiellt ljus

Det ljus som alla varelser avger
blir inblandad i skamlös konstgjordhet, som är svår
att inte vara full av oskyldig konstgjordhet.

Laserljus

Laserljus är genomträngande och osynligt och når det omärkliga.

Det är ett insiktsfullt ljus och en mästare på antaganden och vägskäl bortom observatörens kontroll. Provocerande på ett subtilt och harmlös, suger den in förutfattade meningar och idéer och neutraliserar giftet med sitt eget motgift.

Ljus på vinden

Denna rök korsar sinnets ljus, täckt av trasor av minnen som slits sönder i sinnen utan tydlig riktning och handling, en motorisk handling som kyler av tankeflödet, långsamt och okoordinerat.

Hon penetrerar stundens sysslolöshet och entusiasmerar och sprider sig genom hjärnans ljus och stimulerar den med vandrande elektriska strömstimuli.

Det intensifieras i kroppen och avger ett hypnotiskt, paralyserande ljus, som en rad meningslösa ord.

Dessa loftlampor kommer att tilltala alla med en eklektisk förkärlek för avancerad teknik.

Vissa har apor, andra bara vindar, andra vindsljus som överskuggar huvudingången. Jag önskar att jag kunde gå in på dessa vindar med minnen, tankar, kort sagt ett liv som levts utan stora orsaker,

men med minnen.

Minnen som för alltid lyser upp vinden, vissa alltid öppna eller låsta i kistor.

Blixten

Den värms upp, mörknar och blir sedan stillastående och tyst, men när den ljuder är ljudet överväldigande och andlöst och smittar av sig på raseriet att leva och vara närvarande bland andra ljus och belysningar, eller till och med i det enkla förbigående men slående mörkret av suckar som bryter tystnaden mer elektrifierande. Den blixtn som släcker ditt samvete, och som åtföljs av ett vältaligt stönande, påskyndar försummelsen av åtgärden och förlusten av möjligheten att stanna fortfarande i det ögonblick då en ny blixtn slår ner i denna värld.

Ljusets aska

Den aska som märker dig med hettan från modiga, starka strykjärn är impregnerad med

av askan av ljus från det förflutna och den allestädes närvarande framtiden som du inte har glömt och som väcker ditt uppror. Ögonblickets impuls avbryts och sprider sig långsamt, tårfyllt och översvallande, säger åt dig att kontrollera dig själv och kastar dig i en brunn av ljus som drunknar i minnet av okontrollerbara ord och överflödar sin törst efter ljus.

I ljuset av njutning

Det ljus som invaderar oss och ger oss lyxiga insikter,

leder oss till otaliga deprimerande njutningar och ångesten i den stillasittande njutningens kemi, men inte stillastående, utan inpräntad i de oskyldiga ansiktena av andra människors njutning som lyser upp varande, känsla och emotion.

En känsla som ger en överraskande och strålande njutning,

lindra de sammandragningar som orsakas av överdriven njutning, en överdriven njutning som leder oss till andra sinnen och njutningar.

När det gäller njutningens ljus utvecklas det och livnar sig på ett beroende som varken avtar eller avtar,

kolliderar med rufsigt hår från njutningen av förnekelse.

Hypnotiskt ljus

Förnimmelser i ljusets hypnotiska ansikte vittnar om känslor som avslöjar den beroendeframkallande längtan efter detta ljus som driver oss att ge energi och tro på dess existens.

Vi rycks med av det utan skulder eller krediter, stillastående som det hypnotiska livet hos transcendentala varelser som hänger sig åt källor till hypnotisk njutning.

Dessa laster går genom hår och ögonbryn som är fulla av blygsamhet och sysslolöshet. Detta transcendentala ljus leder oss till nya utmaningar, liknande i tanke men olika i reaktion, otyglade och rena reaktioner som möter den rena önskan att äga ljuset, att få näring av det och vägledas av de lösa stenarna som kommer samman som lera i upphettning.

Intensivt ljus

Detta intensiva ljus splittras mellan främmande kroppar i rörelse och pendlar mellan två lätt upplysta vägar, även utan någon elektrisk ström. Det är självförsörjande och framhärdat i bitterheten och uppgivenheten i den systemiska hypnos som ger oss näring och utvecklar oss.

Medvetet är det ett ljus som är så intensivt att det slocknar och fortfarande sänder ström även när det är släckt.

Psykedelisk åska

De psykedeliska åskknallarna flätas samman med det modiga åskmullret och förstärker den abnormitet som uppstår när vi omsluts av detta psykedeliska oväder.

I detta scenario strålar ett sammanhängande ljus utan krafter eller skalor, vilket bara skulle vara en förevändning för det onormala i den svarta åskan som ekar och ljuder i de underligaste och djupaste hörnen av sinnet, eftersom det bleknar, resonerar och rör sig utan hemligheter, vilket skapar en värld av psykedeliska ljus som drabbar dem som försöker fly eller njuta av fördomsfulla nöjen färgade av sneda stillastående färger, utan vilja att skapa eller bara eftergivenhet.

Nedsänkta i andan av tankefragment, alla de som föreställer sig en annan värld, långt borta från störningar som irriterar oss som att klia oss i ögonen eller helt enkelt blinka. Denna rörelse, som är främmande för en annan rörelse, antänder och pulveriserar sinnen som är avlägsna och omedvetna om det enkla faktum att det är att bli rörd eller upprörd.

Åskan är psykedelisk och jagar bort andar utan att de manifesterar sig, som om de inte fanns, och skapar en parallell verklighet av rykten och oförsonlighet som spöket. Här livnar sig ingen på bisarra personligheter och kognater från den tidigare existensen, även om de faktiskt inte existerar.

Allt som är överkligt har alltså en tidlös historia, men något, något är rädd. Denna rädsla förflyttar oss till en horisont av fem dimensioner, polygoner och linjära, men inte mottagliga för något spår som representerar de transcendentia och apoteotiska tankarnas hemisfärer.

Idéer frodas inte på det abstrakta förnuftets trådar; impulser föds ur redan sedda och memorerade tecken, rörelser av imitation och anpassning till ögonblicket, allt medvetet och minimalt beräknat. Utan beräkningar är åskan verklig och oförutsägbar,...

I ljuset av det förflutna

De som lever i skuggan av det förflutna kallas till sig, dessa döende varelser från andra sidan invaderar himlakroppar i den nära förestående händelsen, i nuet.

Allt handlar om ljusämnen, av varierande intensitet, energiska strålningar som inte har någon koppling till det förflutna, eller ens till det förflutna.

föregående ögonblick. Tidigare lampor avger skadlig strålning, men de kan inte dämpa det strålande ljus som du vill tända i varje ögonblick, impuls eller stund.

Det förflutna sammanflätas med nuet, ögonblicket, impulsen, sekund för sekund, men det påverkar inte dess energiska ström eller dess ljusstyrka. Vi är alltid i tid för det kraftfulla, klara ljuset från den extatiska strömmen som skär genom vinden och ger njutningar utan avsikter från rörelser som kretsar kring njutningen av att stråla ljus eller vara upplyst. Det viktiga är kraften eller spänningen i den intensiva ström som släpper lös den elektriska impulsen som genom en enkel blick överför det förflutnas ljus, ett mindre intensivt ljus, strålningar från tidigare liv, men som inte styr ljusets princip som släpps lös av rörelsen i impulsen av ljus utan mask, upplevt i sekunden, i ögonblicket.

Det finns inget starkare än att tända sitt ljus i stunden, hela tiden, med all ström utan strålning, för inget ljus är starkare än något annat. Det är en fråga om strålning, alla har sitt eget rena ljus, som törstar efter vilja och fantasi och ren energi för utveckling och skapande.

Lysande magi har färger i sitt ljus, som reflekteras i nyanser av soligt, energiskt gult.

I själva verket finns det inte mycket ljus, det finns bara foci av existens kvar och balanserade för att objektifiera det som inte är synligt. Så det existerar inte, det är inte verkligt, det är frukten av den kraftfulla strålen som gör oss medvetna.

Men vad är medvetande? Vad som verkligen är medvetet eller omedvetet är en barriär som inte kan materialiseras, oavsett hur logiskt det är. Vi rör oss alla mot ögonblicket. Denna dekadens i att materialisera förutfattade hinder och hävda att de är oöverstigligena kedjor när det i själva verket inte finns några verkliga hinder. Allt är inbillning och verkligt eller överkligt, vi lever alla i denna kedja av illusioner, av törst efter andra andar som egentligen inte påverkar oss, eftersom det finns eller inte finns hinder mellan begär och det omedvetnas ljus som alltid är närvarande i det medvetna och reserverat endast för oss själva. Vi tänker på strömmar, men inte heller här finns det några strömmar eller impulser. Det finns bara fantasier om himmelska rymdvarelser som lever som de säger i det förflutnas ljus. De flesta har tänkt att ljuset borde ha makt eller mått, men vilka är de att störa ljuset? Ljuset kan inte röras.

Vi observerar ljuset och stirrar på det tills det slocknar.

Naturligt ljus

Det finns inget vanligare än detta klara, naturliga ljus, eftersom det är naturligt att anpassa sig. Anpassningar, motgångar, konflikter, enkla avlatsbrev som fungerar som ackumulatorer av attityder och medvetna frågor, men inte så djupa, eftersom de är naturliga. Det finns ingen konflikt mellan det naturliga och ljuset, det naturliga omger oss och får oss att känna oss bekväma och lugna, eftersom allt är normalt och naturligt.

Luft, den naturliga glädjen som omger oss, den som blåser och rinner och framför allt en mjuk beröring för dem som gillar att andas lätt.

Ljus för kärnenergi

En kraftfull energikälla omsluter oss med förvandlingar, psykologiska mutationer, och får oss att känna oss påverkade av denna kärnkraft. Detta vibrerande ljus av energi växer med den lysande inverkan av mutationernas transcendentala väsen, som inte faktiskt upplever dem, men som en påfågel infiltrerar de uppfattade impulserna som leder oss till handling. Denna dynamiska och tydliga impuls av explosiv strålning. På så sätt når vi toppen av deras energikraft och blir nukleära agenter som korrigerar och demonterar det ljus som är omöjligt att få ur balans, eftersom det representerar den maximala omvandlingskraften. Det finns inget kraftfullare än omvandling, den förändring som upphöjer och stärker oss i förhållande till strålning.

Psykotropa ämnen

På ett magiskt eller harmoniskt sätt landar, flyter och flaxar dessa psykotropa ljus med sina vingar, fascinerar oss och förändrar den önskade verkligheten som ett gott omen, men antyder ett dåligt omen när vi återvänder från den världen. Likt en tidsmaskin förflyttar vi oss från den verkliga dimensionen till en värld av fantasi, orrealism eller njutning.

Det finns alltså en tredje dimension av sensorisk aktivitet och mörk energi sett ur perspektivet hos andra som längtar efter en verklighet som är skadlig för syresättningen. Psykotropiska ljus flödar och vinner mark i olika perspektiv och yppiga dimensioner och lockar till sig dem som vill ha dem.

Det handlar om sporadiska episoder. Det finns ingen motsättning mellan världar, ljus eller verkligheter, eftersom naturen själv är ljuset.

Åska

Som en bitter, glittrande spricka rasar åskan och förser jorden med överlevande av det transparenta, amorfa ljuset. De tar sin tillflykt till bitterhetens himmelska kroppar och släpper lös en okontrollerbar vrede, som förstärks av denna ström av ljus och kraft. Den bränner och ger näring åt ljuset i den varelse som låter sig invaderas av dessa skändliga blackouter i det mörker som saknar ljus och undergiven kraft, värmer sig med den energetiska åskans magma och förstärker ljusets lycka. Ljusets lycka i de singulära varelsernas lysande strålar.

Generator

Kärlek som genererar, eller genererar kärlek!

Det som driver denna icke-virtuella köttsliga åtrå och detta känslomässiga band av transparenta och ivriga kyssar är något som är viktigt för utvecklingen av känslomässiga och elektriska bindningsenergier.

Denna generator ger näring åt egon och personligheter med dolda ansikten i den dagliga rutinen, oavsett om det är frukost, middag eller vattnet som upprätthåller energin i det dagliga livet.

Utan masker eller tårfyllda tankar passar vi in i verkligheten med kärlekens energi eller kärleken till den elektrifierande och genomträngande energin i slående blickar och representativ för kärlek och ensamhet som levs, närs av en länk som aldrig kopplas bort, en energi som är oförstörbar, men sann, alltid!

Alltid elektrifierande, blicken törstig efter lust och lite tålmod som uppfunnits av dagarnas monoton och de sneda ansiktena som inte representerar någonting i denna elektriska miljö, de är lösa trådar. Gå in i fantasin hos den medfödda och orädda verklighetens motor, men med begränsningen av omedelbar kontakt. Nödvändig kontakt för livet i rörelse, verklighetens motor för konsensus om huruvida man ska vara närvarande eller inte, men ganska glömsk för andra verkligheter som är nästan omärkliga för medveten önskan, men den finns där!

Alltid närvarande i betydelsen omedelbar möjlighet, medlen kan inte vara vattniga, annars glider vi in i tankarna hos den kärlek som genererar tillgängliga medel och resurser; när det gäller den genererande kärleken är den alltid ansluten och lurar i alla andra icke-virtuella medel, kontrollerade med just denna nedlåtande varelse. Så den kan inte fjärma sig från den njutning den genererar och sprider i de ständigt närvarande ansiktena på den bit av själen som du alltid har velat kväva.

Man kan inte alienera någon del av energin, eftersom energin är en och mångkulturell i sin känsla av uppfyllelse och utvecklar olika verkligheter. Vi är virtuella och imaginära, endast i närvaro av andra eller i själva spegeln döljer vi den nya reglerande energin i neutronenergins ande, som är de sanna ljusdjuren. Lysande drakar kan lysa upp!

Elektrisk ström

Den ström som rinner genom oss varje dag ger oss energi och vitalitet och förvandlar oss till ljusa och aktiva varelser. Ja, aktiva, för i den finns ljusets kraft eller det sjuka och försvagande förtryck som vi konfronteras med i den dualistiska och förtryckande verkligheten.

Låt inte strömmen från de negativa polerna infiltrera de djupa smärtorna i det undermedvetna och reducera personligheten på ett kritiskt och negativt sätt. Livnär dig på positivitet och transcendent verklighet, på de kemiska och antikemiska kretsar som ger näring åt innovationsandan och tillfredsställelsen. Denna tillfredsställelse är personlig och kan inte överföras, som att livnära sig på frenetiska tävlingar på jakt efter njutning, som drar in sinnet i tankens magnetiska vågor och dess överföring. Tankarnas överföring är verklig och magnetisk och utvecklar kretsar som ingen kan förneka och som sprids i den tidlösa luften av förtryckta förnimmelser och njutningar. Vi är alla till en början blockerare av yttre energier, men de förstärker vår vilja att leva.

Dessa impulser påverkar vårt resonemang och skapar ibland konflikter i vårt tänkande, men de kan också ge oss elektrisk lycka, som med portalernas spänning leder oss till den yttre verkligheten.

Blått ljus

Det blå ljuset kommer från intensiva känslor och korsar broar och trappor, infiltrerar kraften i de känslor det när och utvecklar sin andliga potential.

Med sina ultrakänsliga strålar omfamnar det blå ljuset skönheten i den vältaliga vänskapens transparens, som längtar efter något mer intensivt och djupgående. Det skapar konstellationer i oss, med djupa förgreningar av känslor, och omsluter oss i en Hertziansk våg.

Denna kraft påverkar sinnen som saknar livlighet i turkosa nyanser och påverkar djup och varaktig vänskap. Bär med sig magiska strålar av galenskap och njutning, älskare av den sällsynta tonande blå skönheten. I filamentens skymningsintensitet utvecklar och överför den en mysig och skyddande energi, som blandar ondska och njutning med ångest och tystnad. Det är inte en illusion som leder oss vilse i abstrakta tankar, utan ett starkt blått ljus som intensifierar verkliga och inbillade njutningar. De som låter sig omslutas av det påverkas alltid, utan några gränser för inneboende och varaktig vänskap.

Det blå ljuset blir förälskat och, till synes utan anledning, ger näring åt känslorna, vilket ger njutning och lust. Denna njutning är överväldigande och omslutande, en frenesi av upphetsning med det blå ljuset som utvecklas från ackumuleringen av energier som försvinner med tiden, men inte försvinner i den framtida nutiden. Detta skyddande ljus är alltid närvarande och hindrar oss från att utvecklas till okontrollerbar lysande njutning.

Elektrisk kabel

En vibrerande ström av ångest går genom våra kroppar via elektriska kablar och ger näring åt vårt hopp om något nytt och överraskande som lämnar oss orörliga, men med våra sinnen som rusar och är oroliga.

Stillastående känner vi spänningen som förbinder oss med verkligheten, som går nerför tankens trappor med kontrollerade och beräknade rörelser, som förbinder oss med varandra.

På dessa tankestegar kategoriserar vi beteenden, ansikten och rörelser och anpassar oss till livets upp- och nedgångar. Ljuset ger näring åt rulltrappan som, utan att stanna, tar oss in i verklighetens vansinne på 2000-talet,

med energier, magi, fantasier - allt i skenbar harmoni. Men se upp för trappstegen, alla följer inte livets rulltrappa; det finns de som klättrar uppför trappsteg som stiger, med stöd av någon. Är det tillräckligt eller är det en fråga om balans?

Balansen mellan krafterna är avgörande för varje individs rörelser uppåt och nedåt. Alla förtjänar inte att bli hjälpta nedåt eller stödda uppåt. Ansträngning och uthållighet är nödvändigt; stig upp till uppoffringens anda, utan skada eller avbrott, och du kommer att ledas till tankens ljus.

Utan balanser av yttre krafter som kan ge vika är stegen solida och drivs av hopp. Du kommer att nå den viktigaste elektriska kabeln: livscykeln, den energi som ger näring åt jorden.

Brusande ljus

Det sjunker ner och brusar upp, upplöses och expanderar till ljusgrenar av en ouppnåelig önskan, eftersom det är en illusion liksom alla brusande ljusglimtar som senare kollapsar när de konfronteras med den yttre verkligheten.

Utrustad med ondska och sporadiska episoder av galen, sprudlande åtrå, som kärlek som expanderar och infekterar, fyller varje tanke, låter sig domineras och dominerar. Detta är utbytet av vitaliserande energi, sprudlandet som aldrig slocknar; det lysande innehållet är alltid närvarande.

Upplyst himmel

Det finns inget mer kraftfullt än önskan att uppnå den perfekta balansen på den upplysta himlen, där stjärnorna ger liv och inspirerar tankar och idéer och förvandlar önskningar till verklighet.

Den vackra himlen som lysas upp av konstellationernas energier främjar ett kontinuerligt samspel mellan stjärnorna, vars kraft är unik. Ingenting är mer inspirerande än en själ med en himmel upplyst av viljan och önskan om förändring, samspelet och beröringen av stjärnorna som magnetiserar tankar.

Energiläckage

Jag oroar mig över hur energier försvinner spårlöst, som om de vägrar att förstå den kosmiska verkligheten. Jag känner mig besviken när vitala energier kvävs av tröghet och kristallisering av känslor, som en mask av politisk korrekthet. O själ av ren energi, förvandla dig själv till magi och flyg över sinnen som saknar impulsen från sanningen i fakta och den ständiga förändringen av saker. Förändring är en väsentlig del av de cykler vi alla går igenom och utvecklas, men den bör aldrig styras av rädsla och känslornas ångest. Frigör dig själv, expandera och framför allt, omfamna livets omvandling, den förändring som driver oss.

Livets ljus

Intensiva passioner övergår i galenskap.

För att vi instinktivt älskar och vill bli älskade.

Passioner och besvikelser banar väg för olika illusioner.

Förvirrad och förälskad fokuserar jag på den sanna kärlekens väsen, som överskrider all falskhet.

När vi klär av oss nakna i den älskades handlingsfält står vi ansikte mot ansikte med varelsens sanna identitet. Att vara älskad kräver således en djup medvetenhet om varför vi är älskade. Det finns en nödvändig dikotomi mellan att ge och ta emot kärlek, där denna dialektik förutsätter att $1+1=1$, när i verkligheten ingen kan njuta av någonting.

Så logiskt sett är $1+1=2$, korrekt. Men beteendet kommer inte att vara produktivt om resultatet inte är en teknisk jämlighet i attityder, värderingar och beteende i allmänhet. Därför måste det finnas en enad ståndpunkt i mitten av kärleksrelationen.

Förstått kommer denna enda sanning att vara källan till njutning, eller så kommer den individualistiska individen att söka en annan handling, förstått som sann frihet.

Jag har inte levt tillräckligt länge för att ta mig igenom nästa steg, logiskt eller ologiskt, det är upp till var och en av er. Jag söker inte absolut säkerhet, ibland ser jag mig själv som en dåre, även om det nuförtiden är svårt att hitta äkta dårar, det finns bara konstgjorda dårar som lurar. Den som verkligen sätter sig in i den rollen bör dra sina egna slutsatser.

Jag är på min vakt mot galenskap och undviker vissa attityder, eftersom galenskap avgörs av specifika omständigheter och andras bedömningar, ofta beroende på den miljö man befinner sig i.

Om jag avviker lite från detta resonemang antar jag min galenskap i att gilla flera personer och inser att vi aldrig är helt nöjda; vi vill ha mer kärlek och mer kärlek ...

Varför så mycket kärleksambitioner? Jag drar tillbaka frågan. Vi är alla fria att begå dumheter i kärlek, vi är sårbara och ofta manipulerade.

Vi vill tro att vi älskar för att vi har blivit älskade, denna känsla som väcker tillgivenhet och livsvisdom. Att älska och uttrycka den kärleken tydligt och spontant, att säga "jag vill för att jag har rätt att bli älskad". Så älska varandra och bringa ljus till livet genom en enad och meningsfull ansträngning på en väg utan tårar eller smärta.

Njut av denna underbara varelse som erbjuder dig maximal ursprunglig energi.

Ljuset reproducerar sig självt i strålar som lyser upp hela solsystemet, tro mig.

Kärlekens ljus fångas aldrig vid en avlägsen horisont, eftersom det sprids genom kontakt; stimulera dessa vitaliserande energier.

Låt ekvationen växa och bli $1+1+1+1+\dots = \text{oändligheten}$.

På kärlekens område finns det magnetiska krafter, en förförisk kraft som lockar till sig önskan att veta och uppfylla önskningar eller helt enkelt att njuta.

Energiföreningar

Ljus - värme - sol - kraft - separation - saliv - kyss - delning - känsla - glädje - fest - födelsedag - år - ålder - ålderdom - tålmod - uthållighet - prestation - uppoffring - smärta - läkning - läkare - hälsa - vitalitet - energi - kraft - impotens - frustration - lidande - fall - yrsel - yr - galen - galen - sjukhus - sjukhusvistelse - berövande - önskan - vilja - önskan
- Vinna - besegra - strid - krig - död - förlust - försvinnande - frånvaro - ensamhet - tanke - skapande - uppfinning - lögn - grymhet - omoralisk - straff - bestraffning - tillrättavisning - böter - polis - skydd - säkerhet
- Stabilitet - Balans - Obalans - Onormal - Sjukdom - Psykiatri Klinisk Terapeutisk Hjälp Injektion Sjuksköterska Morfin Läkemedel Illusion Desillusion Ångest Nervositet Spänning Kamp Brottare Vinnare Tävling Tävling Adrenalin Rädsla Tvivel Förhör Fråga Svar Fråga Nyfikenhet Intresse Tillfredsställelse Njutning Orgasm Sensation Samvete Ansvar Skuld Oskyldig Fri Rättvisa Ärlighet Sanning Uppriktighet Genomskinlighet Osynlig Overklig Inexistent Fantasi Kreativitet Dröm Sömn Vila Lugn Lugn STOP-tecken Symbol Ritning Blyertspenna Radergummi Däck Väg Resa Transport Tåg Linje Nål Nål Sy Operation Intervention Förändring Övergång Steg Klassificering Indexering Termer Ord Fraser Dialog Kommunikation Uttryck Demonstration Presentation Introduktion Preamble Introitus Bok Blad Träd Natur Vind Luft Hav Eld Jord Solsystem Energi Ljus Kraft BLÅ RAY.

Återupplivande energi

Upplev missnöje med tillfredsställelse.

Välståndets briljans.

Jag är alla färger som kan färga ditt universum.

Förlamande ljus

Det finns något som får oss att stanna upp, även när handlingen pågår och genererar känslor, förnimmelser och stimuli. Varför stanna upp när någon svarar och reagerar? Handling, mina vänner, kräver tålmod och intelligens för att

förstå den konfronterande andra. Varför släppa lös energier som paralyserar oss, som om vi vore barn utan svar?

Mod, kära vänner, ordet är en order om att bli bedömd, men vem kommer att vara förnuftets domare? Vem är normal och vem är onormal... ingen!

Vi har alla en tro, och jag har en tro på dem som har en tro. Sedan kommer tvivlet på viljan och det allestädes närvarande begäret, som en harpa som låter förföriska ljud med hallucinatoriska ekon.

Ibland måste man bara slappna av och lyssna. Vi har två öron och en mun för att höra dubbelt så mycket som vi talar. Tystnad är inte naivitet eller brist på kontroll, det är handling. Få kan uthärda tystnad, men att uppleva den kan ge svar på många subjektiva frågor. Tystnad är stumt, men det kan vara ett perfekt vapen mot impulsiva önskingar. Så lugna ner dig, lyssna och lyssna på den tystnad som bor inom dig!

Om jag en dag var en blix, skulle jag då vara destruktiv, skrämmande, högljudd och obeveklig, eller skulle jag vara lysande, vacker, strålande och energisk?

Precis som människor har varje stråle unika egenskaper, distinkta handlingsätt och sitt eget ljus, vilket gör varje stråle och varje varelse unik och exklusiv. Så om jag en dag var en stråle skulle jag åtminstone vara originell.

Varje stråle har sitt eget sätt att agera, precis som hos människor kommer handling i bråkdelar av ett ögonblick när som helst.

Har vi kontroll över strålen eller varelsen? Är det möjligt att ändra dess riktning och öde? När det gäller öden kommer jag att nämna Guds namn för första gången. En gång, under ett samtal om övertygelser och tro med en anhängare av Koranen, hörde jag följande berättelse: Tänk dig att du får en tärning och du ber innerligt Gud om det högsta resultatet, men du får det lägsta. Berättelsen kokar ner till: vem kastade tärningarna egentligen?

Utöver denna historia vill jag säga att både vi och strålarna/varelserna agerar i den miljö vi befinner oss i, var och en kastar sina egna tärningar med sin egen energi, form och beteende.

Lärdomar från en far som tagit examen i livets ljus

Jag vill tacka min far för att han har bidragit med sina lärdomar till mitt liv. Det är trots allt så vi formas: genom att vara uppmärksamma på livet och känsliga för allt omkring oss.

Strålande morgon

Att vakna upp i min värld till kanariefågeln's sång, fiskarnas graciösa simning och trädets syresättning är en fantastisk upplevelse.

Träffa mina kompisar:

Kanariefågeln Pintas förtrollar med sin melodiska sång.

Smartie Fish glider försiktigt genom vattnet.

Och Bonsai Amazonas, andas och inspirerar livet.

Förutom dessa tre lysande och inspirerande varelser i min värld har jag en jordglob i mitt fönster som föreställer världen som den såg ut för 20 år sedan, inklusive den nedlagda Socialistiska Sovjetunionen. Jag har också två ökenrosor, en i sin ursprungliga färg som symboliserar uthållighet och den andra målad i nyanser av djupgrönt som representerar hopp. Jag skriver, föreställer mig och känner mig ostörd i denna min perfekta värld, under den strålande morgonen, och tillägnar mina ord till kärleksfulla själar som vill föreställa sig den broderliga unionens ros.

Jag vaknade upp i en annan verklighet än vanligt och att utforska skrivfält skulle utvidga mitt väsen.

När jag tänker på hur tankar förmedlas, liknar jag det vid ett ljus och dess kraft.

Precis som vi alla tänker utifrån olika perspektiv är det viktigt att följa en strömning.

Själen har sina stunder av oro.

Den bild vi har av oss själva är inte alltid naiv.

Energien expanderar.

Störda sinnen med dåligt beteende fortlever.

Röster som hörs unisont låter högre än en enskild röst.

Ord är en uttryckskonst.

Från det ögonblicket kommer inspirationen att vara närvarande.

Hjärtslagen har sin egen rytm som sprids genom venerna.

Förtrycket sker i det tysta.

Allt har sitt syfte.

Alla tänker vi på ondska någon gång.

Ibland tystas vi ner.

Alla har tankar.

Minnen är inte alltid närvarande.

Undvik hat, eftersom det är skadligt.

Alla får inte möjligheten vid rätt tidpunkt.

Ibland lider vi bara för att vi tillåter det.

Alla har rätt till yttrandefrihet.

Inget är ärligare än sanningen.

Jag har olika uttrycksformer.

Att må bra är att upprätthålla balans.

Balans består av cykler av rutiner.

Att vara nervös är en obalans.

Människor vill säga vad de tycker.

Alla har renhet inom sig.

Solen är en källa till livsenergi.

Universell kärlek skapar medkänsla.

Det som är onormalt är frånvaron av åtgärder.

Många idéer, få övertygelser.

Det finns situationer som inte går att lösa.

Alla utsätts någon gång för orättvisor.

Kärlek för med sig njutning.

Vi känner oss ofta ensamma och skyddade.

Vissa människor föredrar att undvika att tänka för djupt.

Medvetandet vägleder oss som en upplysande lykta.

Skapade och inbillade svårigheter eller verklighet!

Svårigheter och problem: interaktion mellan det undermedvetna och det medvetna.

Medvetande och självförverkligande.

Omedvetet och projektion.

Projektion av jaget in i existensen.

Jag finns, därför finns vi.

Vi är ett Me, en värld.

En värld, ett jag som förvandlats till ett vi.

Vi agerar på denna värld och på dem, oss.

Jag agerar som en del av dig.

Du står över dem.

De är världen, varelsernas värld.

Varelser som antingen är icke-levande eller livlösa.

De producerar ljus, de fångar upp ljus.

Ljus är energi, energi är kraft.

Makt är begär, begär är vilja.

Att vilja är verkligt, vi kan alla uppnå det verkliga.

Verklighet är fakta och beteende, beteende är handling.

Handling är ett svar på världen, och världen i handling är förvandling.

Transformation är modifiering, förändring är verklig.

Förändring är en ständig önskan, vi är ständigt på spåret av en önskan.

Önskningar kan förtryckas, allt vi vill ha finns inte i världen.

Missnöje med det vi inte kan få och det som inte finns, orealistisk icke-existens.

Icke-faktuell, ouppnåelig, ouppnåelig förtvivlad tanke, förtvivlat lidande för något som inte existerar.

Det som inte finns lockar till sig begär; om vi begär det som inte finns kommer vi inte att uppnå lycka.

Lycka är uppfyllandet av önskningar, olycka är förverkligandet av ouppnåeliga önskningar, ouppnåelighet leder till depression.

Depression Psykologiskt tillstånd av att vara otillfredsställd, orealiserad, orealistisk.

I världen finns det överkliga fakta som existerar, krafter och fakta som antas vara en värld som inte är inom räckhåll, inte är uppnåelig, är andlig.

Andlig är ett sätt att känna Självvet, vi lever alla med a n d e , andlig predisposition.

Motivation är något som driver oss, en impuls att agera, en handling är en handling.

Handling på andra, andra dem, dem mig.

Jag mot dem (världen), social värld.

Lärande av beteenden, inläring av kunskap, kunskap om verkliga fakta, kunskapens vapen.

Överföring av kunskap mellan mig och oss i världen.

Att känna till världen är att vara i den, vi är kunskapens värld, vi har alla någon form av kunskap.

Att dela kunskap är att lära sig, att lära sig är att leva tillsammans, att leva tillsammans är att kommunicera, att kommunicera är att relatera, att relatera är att interagera.

Att interagera är att agera på världen, att agera på världen är att förändra den.

Att förändra världen genom kunskap är evolution, att utvecklas är att vara kunnig.

Att veta är att veta hur man omvandlar, att omvandla kunskap till en mångkulturell värld av oändliga visdomar.

Att vara klok är utopiskt, utopiskt är en önskan att uppnå, vilja!

Vilja är inre styrka, inre styrka är jaget. Sanningen är en!

Uno är jag!

Vi är en enda värld!

Vi är dem, oss, er, varelser.

Att växa är att vara.

Att vara är att existera.

Existerande är ett verkligt faktum.

Det är sant att vi finns och att vi är världen!

Världen av levande och livlösa varelser.

Världen förändras av mig, av dig och av dem.

Världen håller på att utvecklas!

Att utvecklas är att bli mer kunnig.

Att vara kunnig är att ha kunskap.

Att veta är att veta.

Att veta är att uppleva.

Att uppleva är att känna.

Att känna är att veta.

Vi känner det bara när vi upplever det.

Vi provar det bara om vi vill.

Möjligheten till frihet att uppleva vad vi vill.

Rätt, skyldighet att respekteras.

Vi vill inte, vi vet inte.

Vi vet inte, vi transformerar inte.

Kunskap som förvärvas av världens olika jag.

Du vet inte, du vill försöka, fråga någon annan!

Relationerna bygger på erfarenheterna från mig och dem.

Det finns fel saker som andra redan har upplevt, och det är sunt förnuft att de inte är bra. Sunt förnuft, livets visdom.

Erfarenheter delas och kunskap förvärvas.

Genom interaktion, att interagera är att förändra.

Världen är interaktion, världen är vi.

Världen är jag, du, vi, du, dem.

Delning, vänskap, samförstånd.

Delade värderingar, samma jag i flera knutar.

Vi är samhällena.

Vi har alla en vän, mellan oss kan vi agera.

Genom att agera sinsemellan påverkar vi honom.

Det, världen, påverkan av världen, omvandling.

Transformation: ett nytt jag, vi, dem, du, en ny värld, en ny verklighet. Önskan

Ge mig en kyss... den sorten du vet...!

Ge mig en dold kyss, som de vi brukade ge varandra när lusten växte...

Ge mig en kyss... Mjuk... Den sorten... Du vet!

Omtänksam... rar... som känner dig!

Jag ska ge dig en kyss...

Sömnlöshet

Jag sover inte, för jag vill inte sova, jag vill leva.

Detta hinder låter mig inte sova.

Jag kommer att möta det med
sömnlöshet. Tecknad film Varg
Skugga

Shadow Wolf var förlorad, men har nu hittats.

Skyddad, men bara av egen fri vilja.

Han matar sin fingerfärdighet med kemiska fasta ämnen och det viktiga vattnet.

I renheten av sin egen skugga dyker han ner i äventyr och finner en fristad i Caricuaao.

Precis som vargen skyddades, men av ett ensamt val, nedsänkt i uppenbar ensamhet.

I dag skriver jag med Lobo Caricuaao, möter hans värld och tolkar den.

Han är en självständig vän som inte kan leva utan sin vilda natur, men han är välvillig som en riktig nykomling i livet. Han är född i Caricuaao, där jag tog min examen, och har en lojal, ärlig ung mans blod och framför allt en orädd natur, våldsam i grunden, men lojal, vänlig och respektfull mot sin partner.

Därför tolkas en trogen reskamrat och medbrottsling alltid med tillgivenhet och tystnad.

Jag bodde där tillräckligt länge för att lära känna skuggorna på gatorna i Caricuaao och det omgivande området.

Jag såg mod i vargen och han etablerade ett vänskapsband som var tillitsfullt, tystlåtet och lagstadgat när det gällde hans frihet.

Om det var något vargen hade så var det frihet, men han var ensam, helt fri!

Shadow Wolf, extrahuman glödande energi i sin form av varelse.

Med sitt skällande visar de sin vilda självständighet som kommer från deras genetiska natur.

Jag bestämde mig för att andligt dela respektive måltid med vargen, eller snarare Sombra Lobo Caricuaao, som var både fria och broderligt förbundna genom en enda maträtt och respektive dryck.

Är vi ensamma av egen vilja?

Naturligtvis är vi fria att fundera över hur naturen formar oss.

Den här julen var Wolf Caricua en present till mig, men han är vild av sin medfödda genetiska miljö och dras av sina kromosomer mot känslan av fri renhet i själva sin natur.

Han är gåtfull i sitt sätt att leva, men drivs av en törst efter att leva och njuta av sin solitära sida, fri från alla restriktioner och pålagor.

Jag och Sombra Wolf är vänner, men ovanliga på så sätt att vi agerar på ett okonventionellt sätt i förhållande till andras påtryckningar. Vi är fria av Moder Natur och därför växer vi och påverkas av det som påverkar oss.

Havana Club är essensen av galenskapen i samma törst efter revolution och att ta ansvar för vårt väsen. Detta är en fri men ensam pakt, med samarbete från hundinstinkten.

Reflektion över extatisk kommunikation, begriplig i det minsta och enkla ekot av den tystnad som skiljer oss åt.

Handlingar är uttryck för smärta, till och med i det enkla stinget av avvisande.

Ett oöverstigligt hinder fysiskt, men inte för den lysande varelsens hormonella och andliga kemi.

Himmelska kroppar invaderar oss för att den sanna kärleken ska blomma ut.

På jakt efter kärlekens klöver, eftersom rikedom ligger i att förstå mångfacetterade varelser, som alltid har något att lägga till denna synvinkel.

Ytterligare ett tillägg, ytterligare en ökning av den önskan om medkänsla och ömhet som ger oss en representativ självkänsla i sociala kretsar.

Ur det enda och odelbara jagets perspektiv är ingen vilja alienerad, oavsett hur många önskningsar som uppstår i cirkeln.

Den gyllene cirkeln, alliansen av god tro, trohet och respekt, framför allt plikt, existerar inte.

Vi är rena och vilda i vårt sätt att agera, och inget är mer själviskt än jaget, som alltid invaderar den andre med sin synvinkel.

Med ett inflammerat sinne, som är mottagligt för en enkel konfrontation av idéer, finns det ett akut behov av att vädja till det sunda förnuftet.

När vi måste ge efter eller sätta in det egna jaget i det andras.

Det finns inget vanligare än att avvisa det vi inte vill ha, det är enkelt.

Att älska och älska är att känna den andre, inte sig själv.

Den konstruktiva inställningen till länken mellan oss varelser kräver en harmoni som den levande varelsen har tillsammans med andra varelser.

Det är inpräntat i vårt instinktiva beteende att vi bara tänker på oss själva, sedan på oss själva och sedan på oss själva igen.

Konflikter eftersom ett "jag" förvandlas till "jag" vet aldrig hur många "jag" vi måste uthärda innan vi ger efter för den andra.

Det är som en ständig uppmaning att ge upp hoppet om sig själv.

Var uppmärksam på våra maskerade jag och den nivå av själviskhet som vi besitter.

"Jagets" pansar kommer en dag att brytas av de "jag" som finns, vilka är "jag" plus andra "jag" som bryter igenom pansaret.

Åh, om du bara visste och ville

Åh, hur du vet och aldrig får

Varför denna bortkastade ångest

Eftersom det är längtan och det är

allvarligt

Du kommer från där

till här Jag ser inte

eller inser Hur

perfekt det skulle

vara Det skulle vara

en bedrift

Jag vaknade upp

och vaknade upp,

jag kom ut ur

mörkret Utan att

känna nostalgi Jag

insåg och

engagerade mig i

passion, i begär i allt

jag såg

Och jag mindes

Intensiva kyssar, starka kramar

Allt jag har gett och fått

Utan att fråga

Det springer ur

återfödelsen Att

vara, utan att fråga

Att vara med kärlek

Utan smärta

Jag såg, jag önskade, jag levde

Och jag mindes allt jag hade blivit

erbjuden Det var allt de kunde ge mig

Han insisterade inte längre, det gavs
Kärlek, tillgivenhet,
medkänsla Allt för passion
Det där ordet som aldrig säger
nej Till ett hjärta

Fri och väntande
Att ge det man inte ens ber
om Det är att ge
Det är sant, det är att ge
utan att fråga eller kräva
Om du inte hör nej
Don't ask, give

Sök efter fred
Och hitta elixiret
En skatt utan like Bara en skatt
Som inte är guld
Det är varaktig kärlek
Du visste vad jag ville men jag
ville inte berätta det för dig
Du insåg att det fanns
Något djupt, något jag kände
men inte kunde uttrycka
Det var en kraft utan att
besitta den Det var
framväxande utan att se
det Det växte inom mig För
dem som uppskattar mig

Och jag skrev till dig, utan att inse
vad som utvecklades inom mig Det
var kärlek, det var något jag
längtrade efter

Men jag ägde den inte, jag ville
bara ha den Faktum är att jag
älskade den

Jag skulle vilja se den blomma i
skymningen

Allt är på gång

Utan rädsla, utan tvekan

Utan rädsla för att somna

Värmande ensamhet

Som en hand över hjärtat Du
var där, vid fönstret

Jag såg dig inte, men jag visste dig, jag kände dig

Parfymen var hennes

En doft av sandelträ och jasmin

Jag lyssnade, men jag hörde inte

Jag insåg dock

Jag var inte där och jag kände igen

Igår var det likadant, men idag var det annorlunda

Jag såg, luktade och hörde

Det var ansikte mot ansikte

Utan konkurrens, det var något speciellt

Det gjorde ont och det var viktigt för mig

Det var andning och inandning

Jag andades för dig, jag såg dig inte, jag kände dig inte

Och det var inte slutet

För du var där, långt borta

Fjärran men närvarande

Jag frågade en munk

Att visa vägen framåt, framtiden

Och jag gissade att du var där

I bakgrunden, tittar ut genom fönstret

Utan att se dig, utan att ge dig

Jag lindade in dig i luft

Jag tog dig till havet

Jag låter dig veta hur havet luktar

Andas fukt och glädje

Det är vad jag såg

Havet, sanden, fukten, luften

Och ja, din ANDNING Jag

tänder en cigarett

eftertänksamt

Och jag uppskattar harmonin

mellan att vara OCH det

tänkande objektet

Jag låter mitt sinne vandra mellan

raderna och låter idéer flöda genom

mitt sinne

Mål och interaktion mellan

författare och läsare

Jag har aldrig läst det jag skrivit från

början till slut Så konstigt, men jag vet

att någon gör det Varför?

Tycker de om det, förstår de vad jag

försöker förmedla eller är det

Något vagt

Cigaretten har slocknat och jag tänker för

mig själv, Är det?

Jag vet inte, men jag skriver som en form av andlig
och intellektuell frigörelse
Det är bra för mig

Jag vill att de som läser mig ska vara
lyckliga OCH må bra

Jag har valt en annan skrivstil På senare tid har jag
varit mer direkt
Inte så mycket för ljus och
energi utan för kärlek och
förståelse

De kärleksfulla orden ekar
För dig som gillar att läsa mer
Tillgiven, känslig och mina armar är öppna
för kärlek och tillit

Utan konflikt och utan att vilja vara
ambivalent i mina ord

Jag är mer direkt och objektiv Jag
vill uppnå känslan
Denna känsla som förenar läsaren med författaren
Affiniteter, därför

Jag vill vara vad jag alltid har varit: spontan
Men med vänliga ord
Överenskommelse mellan
bokstäver som tillsammans
bildar meningar

Alltid med kontakt, och mycket realistiskt hoppas
jag Tankeväckande ord, meditativa fraser

Ledsen om jag får dig att
tänka men det är bra att
tänka
Även om det handlar om det
absurda Eftersom det är något
som existerar

Bara för att säga att jag också
finns På detta enkla sätt

Eller stil genom en vanlig
Filipe Moura

Till alla ovanliga
människor som läser
mig

Eftersom jag ofta inte har tålamod att läsa
det jag skriver

Och jag erkänner, jag läser väldigt lite
Men när jag gör det får det mig
också att tänka

Här är min utmaning
Läs och fortsätt att läsa och
REFLEKTERA.

Jag är tacksam och lycklig
Om inte annat för att jag tror att någon annan
också gör det

Tankar! Du
kanske inte
känner det

Jag känner det, som regn på sten

Penetrerar hålen i vägbeläggningen

Förenade under sand och jord

Rigid och krävande anslutning

Det finns inget utrymme, inget utrymme

Inte ytterligare en sten

Här är ett effektivt förhållande

Sten, jord, sand

Vi går på dem

Det gäller även relationer

Samverkan mellan kalla stenar

Med eller utan sand eller jord

Men förenade av murarens hand

som förenade och fulländade dem

Kärlek skall finnas på hela jorden

Var lika enade som kullerstenarna

Muraren är mannen

Som förbinder flera stenar

Och det binder inte hjärtan av sten

Men formbara känslor

Till någon annan del

Vi borde vara en ensemble

Av delar som hör ihop

Kan bära vilken vikt som helst

Inte heller tidens tand och slitage

Våga förstöra den trottoar vi går på

Det är så människor är

Klarar extra belastning

Men om de är enade

Effekterna är mindre

Anslut en annan del med Love

Kärleken kommer att vara den sand och jord som binder oss samman

Inga svagheter, bara slitage och förslitning

Minimeras om alla delar sitter ihop

Och väl anpassad

Människan fulländar sin egen

Sten och ansluter sig till de andra

Tillsammans är de starka och bildar en väg

Lång och stabil över hela världen

Det är något som förenar oss, som lego

Här är en ointaglig fästning

Alla förenade och felfria

Om varje sten slits bort

Inget annat än sand för att sätta dem på plats

Stenar, liksom människor, har en livslängd

Som stenar ersätts människan

På grund av slitage och livslängd

Det finns små, stora och mellanliggande stenar

Vissa passar naturligt Andra

behöver poleras Detta är

människan på jorden

Den formas tills den passar på rätt

plats

Föreställ dig det som ett pussel där alla

bitar passar ihop

Så att alla har en plats

Och de är inte mindre viktiga än andra Vad

skulle ett pussel vara utan bitar En förvrängd

bild?

Vi behövs alla i världen

Planeten jorden behöver alla män och kvinnor Ingen är
utbytbar, allt har sin form
Ett sätt att vara, vara och knyta an till andra Här
är ett enormt pussel: jorden
Där vi lever och är sammankopplade med varandra utan att veta
om det Men alla bidrar till pusslet
Vissa rakare, andra krokigare,
Men det är bara naturligt att allt faller
på plats När allt kommer omkring letar
vi efter en väg
Denna trottoar är harmonin mellan varelser
Där alla samarbetar för samma syfte Kärlek och
samhörighet mellan kollegor
Den enskilda

68

Det förvärvades

Du är glad över att ha pengar

Jag har aldrig sett den

Ansiktsuttryck avslöjar allt

Det krävs mod

Att acceptera vilka vi är

För att vi inte är perfekta

Ingen är tillräckligt perfekt

För en dag kommer rikedom

Ersatt kärnan

Och vad vore rikedom utan äkthet?

Samma smärta

Samma glöd

var Love

Passion

Det var vår fantasi Vår

övergång

Från det imaginära till

det verkliga är jag

trogen

Till passion, till kärlek, till

glöd Och även i smärta

Genom din magnificens

existerar jag och är en

skådespelare

I vår värld

Du är stumfilmsskådespelerskan

Men vår resa

Det är en film

Från en romantisk film

som sjunger "Se vår

glöd

Kärlek utan

smärta" Du kan

vara

Jag kommer att vara

Då kommer vi att vara

Vi är tillsammans

Vi observerar och ser

Samma vision

Samma öde

Samma horisont

Vår sång

Samma utrymme

Allt passar

Ta med allt

Jag planerar att

Idealisering

Hårt arbete

På samma sträcka

På samma väg

Andning och suckar

Du suckar alltid

Du var rädd för framtiden

Det var svårt

Att se dig lida

Utan att känna smärta, för du var inte

Såret

Det var livet

Du vet att det

var

Jag är inte säker

Eftersom jag föreställer mig

Och fantasi kan man inte alltid lita på

Men jag tror det

Vi är sammankopplade, även om vi är långt ifrån varandra

Vi måste bara vara där

Jag talar, du svarar

Jag vet var du är

Man vet aldrig

Om jag kommer att vara där

Men jag finner mig själv här och där

Och jag är alltid med dig

Jag är fortfarande inte säker

För jag kan bara föreställa mig

Men jag föreställer mig bra saker

Inga begränsningar

Inga hinder

Det är du och jag

Vi är båda alltid här

Tillsammans eller åtskilda, vi är sammanlänkade

Sammankopplade, jag behöver dig

Och du av mig

Du agerar, jag reagerar

Du skrattar, jag ler

Du talar, jag håller med

Du tittar, jag ser

Du märker, jag håller med

Vi är alltid på samma sida

Hur jag längtar efter dig

Hur jag vill ha dig

Bara för en kyss

Jag är på resa

Kör

Flyg

Jag snubblar alltid

Men jag kommer inte att falla

Jag blir inte ens skadad

Du är botemedlet

För min önskan

Jag lovar att jag kommer att

För att träffa dig

Och jag ska ta reda på allt

Även utan att veta någonting

För att jag redan hade föreställt mig det

Hur framtiden kan se ut

Jag såg dig och jag kände dig

Och du kände samma sak

Du läste vad jag skrev

Och vad jag kände var:

Jag vill ha dig nära mig

Alltid vid min sida

Jag övervinner min oro

Men det finns ingen strid

Ursäkta misstaget

Ingen är skyldig

För att du vill se

Även utan att titta

Jag vet

Jag undrar

Du ser att det är verkligt

Erövringen är verklighet

Och det var inte bara ett
fantasifoster Det var en insikt

Inga misstag Null
eller Zero

Låt ingen lämna spelet

När någon når

Vad du vill ha

Känsla av tillfredsställelse

Tillfälligt lycklig

Eftersom ambitionen är att erövra och fortsätta erövra

Så glad att ha nått

Frustrerad över att ha nått och

Vill alltid ha mer

Vad som helst, tack

Och nu är jag lycklig

Men sedan tänker jag på en annan önskan

Så, herr Geni, ge mig

Inte tre önskningar

men	ja	a	arem	av	önskningar
E	reda	nu		He	Genialt
	n			rr	
Ingen					försvinna
Jag känner		mer			någon
att det					
Ting					

Siffran

...inget bättre att minnas och känna

Längtan

Jag känner att jag vill skapa något, men det är för vagt. Att fantisera, skapa och förvandla. Att skriva för någon att läsa. Jag vet inte vad, men jag vet varför. Inspirationen saknas, jag måste ta ställning för att möta denna situation av att skriva och ha något att läsa. Jag börjar tänka, försöker släppa taget. Jag kommer att ge upp, för det är inte lätt.

Om det någonsin fanns en dag att berätta om äventyr eller missöden, så var det bara en dag. Inte ens ett år. Idag, efter ett år, kan jag se 50 dagar. Det är 365 dagar om året, 7 dagar i veckan, 24 timmar om dygnet. Här är ett utdrag av 50 dagars ögonblick under dessa 365 dagar om året, några dagar i veckan och några minuter under 60 dagar à 24 timmar. Hur som helst, lev i ögonblicket!

Att förstå, så att jag kunde argumentera, vara tydlig med vad som hade hänt. Jag var bortom vad som hände, jag ville bara veta var det började och slutligen slutade.

Jag vill att du ska veta att jag, trots allt som kan hända och vars utgång jag inte kan förutse, aldrig kommer att glömma dig och att du alltid kan räkna med vår kärlek i alla situationer, för det handlar inte bara om passion.

Jag såg in i mörkret, såg nattens djup. Det var dags att koppla av, skruva upp musiken på radion och låta mig själv gå. Natten är en följeslagare, vi kan dela de mest känsliga förnimmelserna eftersom den bevarar hemligheter väl. Jag brukar kalla den den tysta natten, eftersom den alltid har ett gott öra, men talar lite, även om den alltid är en medbrottsling, och det gör mig

lycklig.

Hur kan man leva fångslad av hela världen? Ett andetag av frihet för att lindra ångest. Känslan av instängdhet ökar spänningen, nerverna darrar utan att någon märker det. Sedan lossnar banden, knutarna löses upp. Hur det är att vara fri och naturlig i något mer vardagligt eller sensuellt.

Jag kunde inte ens föreställa mig hur det fungerade. Det var att skriva och ha något som jag föreställde mig och representerade: figuren, mitt väsen, att helt enkelt vara, känna och se. Jag skrev ner allt som jag tänkte på. Jag tyckte om det, och jag hoppas att ni också gör det när ni läser det.

Denna ensamma, individuella och mållösa position. Denna desorientering som driver oss mot glömska, den totala förlusten av känsla, andning och önskan att tro. Detta är vad alla ställs inför när de lever.

En blick, en suck och cigarettroken sprider sig. Det ena blosset efter det andra. Jag tittar på klockan, minuterna tickar förbi. Cigaretten brinner långsamt för något jag ständigt söker efter. Från och med nu, ett bloss till, ett ord innan timmen går. Jag hoppas att detta beroende försvinner.

Jag var abstraherad, jag hade gått dit. Jag kom tillbaka och var uppslukad, lite förvirrad. Det var lite konstigt, men det var inte en dröm. Jag var vaken, redo att kasta tärningen och rörde mig framåt i enlighet med mina tankar. Det fungerade, jag föreställde mig figuren och framför allt var det något jag skapade och sedan var tvungen att leva med. Mitt varande och det är att leva och vara.

Vet ni vad? Det finns saker som förvandlar saker. Det är redan något och något som var något orsakar n saker. Men när? När det förvandlades och det verkligen var saken, hade det redan varit något. Hur som helst, livsgrejer!

Det var dimma under dem som flyger, det var luft bara för att andas. Det var att vilja vinna utan rädsla. Det var månsken vid havet. Jag var kaptenen, jag hade allt till hands ombord på resan. Bilden av ett vunnet slag dök upp, det var en prestation.

6tar där...

Att finnas där när du inte frågar, när du inte behöver, när du vill. Att finnas där även när jag inte finns, när du inte känner mig, när du ringer mig, när du tänker på mig. Att finnas där för vad som än kommer och går, när du föreställer dig det, även om du inte vill vara det. Att finnas där bara för att jag är, när du älskar mig, för att du finns, för att du drömmer om mig. Att vara där när jag är här, att alltid vara där. Det är vad jag tänker: att vara där.

Om jag såg och tittade på dig en dag skulle jag säga att du var en intressant flicka, med något i dina ögon som gnistrade, med ett glatt, glittrande leende. Du var en kvinna för dem som vill ha henne, vacker och sensuell, du var den som förförde mig och som jag någonsin ville ha bara på grund av hur jag kände mig. Gillade du magin? Det var min vardag.

En dag föreställde jag mig allt som skulle hända, men jag vet inte vad jag ska säga eller skriva om det senare. Det var annorlunda, det var verkligen skrämmande, den där drömmen om att vara och inte veta vad som skulle hända. Jag försökte beskriva det jag aldrig skulle få se, och här slutar en resa in i den värld av tystnad som existerade och som någon led av. Jag tycker inte att någon bara för sakens skull ska göra det som andra inte gör på grund av brist på mod. De agerar inte, men de vet hur man ignorerar välbefinnandet hos någon som de inte kan titta på och se.

Sluta röka och tänk!

Jag släcker min cigarett och utmaningen att bota det återstående begäret börjar. Jag ska skriva för att driva ut och skapa. Två minuter går och sanningen om att skriva och ha något annat än sig själv börjar. Jag känner att jag inte kan göra det, men samtidigt känner jag mig som en krigare för det som är mest sant, erövring. Det har gått 16 minuter sedan jag släckte en cigarett, och lusten att tända den igen växer.

Allt går över när man känner vad som händer. Jag tänker, så du får vänta. Från svaghet till viljan att vinna, allt kommer att komma som skymning. Jag är i ständig kontakt med begäret. Jag tänker på halvtimmen efter timmen som har gått, jag ser mig själv och jag känner mig själv vilja gå bortom tiden. Jag färdas genom sekunderna, minuterna, som raketer som firar varje framsteg.

Jag känner mig yr när jag tänker på de framsteg jag har gjort. Det är ett steg bakåt, eftersom det finns en tänd cigarett. Efter 35 minuter, här är den handling jag vill ogiltigförklara. Det skedde utan eftertanke, det skedde mekaniskt och procedurmässigt. Jag hade denna tillgång under en process för att släcka situationen. Jag är tillbaka i ögonblicket, i skapandets

spontanitet. Ord, meningar med handling och sammanhang.

Jag hör på radion att planen kan misslyckas, jag tänker på det och jag känner en känsla av riktning. Ytterligare 45 minuter och ytterligare en cigarett, tänker jag, naturligtvis! Allt, nästan allt, får mig att tänka och jag måste ta itu med det. En timme med resultatet av 20 år för de 30 jag har. Hur vi lever 66 procent av våra liv och tänker på de 100 procent som 33 procent kan ge oss.

Det var komplicerat, men förklarat. Om jag verkligen vill, måste jag kämpa och studera ett sätt att göra det. Det är inte lätt, jag kommer knappast någonsin att röka en "enda" cigarett igen. En tid kommer och jag följer en väg som inte har någon plan. Naturligtvis kommer jag att röka om situationen. Min natur var tvungen att innehålla renhet. Två timmar och tre minuter gick, jag rökte och sedan tänkte jag.

Jag kommer att kunna komma fram, något kommer att komma fram. Jag började med att le, med att tänka att något skulle hända. Det enklaste hade varit att ge upp, men jag skulle fortsätta. Jag blev starkare och allt jag kunde tänka på var att säga "jag vann". Något onaturligt var onormalt. Hur kan jag reflektera? Det bästa är att låtsas sova. Lusten kommer att komma, men jag kommer inte att springa iväg. Jag är utan ljus, men jag kommer aldrig att få slut på energi. Jag känner en blixkraft som aldrig kommer att överskugga mig. Jag kommer att förändras, den här gången kommer jag inte att tveka att förändra allt. Jag är på väg och jag vet varför. En tyst, banal cigarett, något tveksamt och irriterande.

När en mås en dag kommer, ska jag be den att föra dig tillbaka. Jag hade det jag inte ville ha, men när jag inte ville ha något förlorade jag allt. Hur skulle jag vara utan dig? Beskrivningen var insvept i denna passion, jag hade en enorm kärlek och alltid. Jag sprang, men han tog tag i mig och drog bort mig, tog mig med sig. Den förbannade figuren, osynlig, skrev i regnet vad jag skulle säga till dig på ett vykort. Jag skulle rita en bild av solen med dess strålar och säga att du är min energi, och att för dig kommer min sol alltid att skina, även de dagar då det snöar. Det var den tanken som vinden alltid skulle blåsa.

Tänka, reflektera och agera eller inte agera. Man uttrycker det inte, man känner det, och hur svårt det är att känna och inte uttrycka det. Ibland räcker det med att bara existera, men att reflektera innan man reagerar, som om det vore en känsla att bearbeta och låtsas om. Låtsas som om det vore tankekontroll.

Att agera eller inte agera omedelbart är det förnuftiga att göra. Så att låtsas är en känsla efter reflektion, och sedan ja, en reaktion som vi kanske inte känner. Vi kan också låta bli att reagera, ibland genom att tysta en tanke och bara

stanna kvar i den närvaro som det innebär att vara.

Hinder

Hindret är inte själva showen. Övervinna utan rädsla, ibland känner vi smärta, men det viktiga är att leva och kämpa för att utvecklas. Ibland innebär det att växa och lära. I kampen för livet måste vi alltid reagera på förlust, på olycka. Att övervinna hinder är att maximera sig själv.

Att övervinna är den ultimata njutningen av att erövra och ge oss själva det värde vi förtjänar av att överträffa oss själva och vinna värde. Kärnan i livet ligger i att lära sig av nederlag och slutligen vinna.

Maritim virvelvind

Vatten som rullar ut i havet, sand som rullar ut i havet. Droppe för droppe, korn för korn, en bris som rullar över marken. Med ena handen tar jag tag i havets droppar, med den andra i havslandskapets sand. Det är en oändlighet nedsänkt i min hand. Du släpper taget, du befriar dig själv, en känsla av att ha allt i dina händer expanderar.

Men vi kan inte ha allt eller uppnå allt. Ibland glider det vi håller i våra hjärtan och känner i våra händer iväg. Allt har en känsla och en fångst som dyker upp för att bilda en virvelvind. Men förökas. Han är den okände Vult av en övernaturlig upplevelse. Gestalten viskade: "Du är rädd för en man utan ansikte!" "Ja", svarade jag med viss bävan. "Frukta inte, ty jag existerar endast i ljusets närvaro." Jag har redan talat om ljus och energi, men aldrig om en man vars ansikte jag inte känner till och som framträder vällustigt, flyende utan att bli fysiskt nådd. Figuren är ett mörkerväsen som inte kan leva utan ljus. En märklig varelse, en skugga som gömmer sig i mörker och tystnad, men som träder fram ur ljuset med sin ansiktslösa svarta hatt. Jag stiger upp mot himlen och förstorar mig själv med din blick och det metamorfa ljuset. Bredvid himlen skrattar jag som ingen annan, jag skrattar med en air av sultan och nedstämdhet, svarar med den mörka himlens hastighet och förtätar mig till den sista droppen av kristallklart, skärande regn. Men för en ansiktslös man rinner vattnet över min kropp och min figurs mackintosh blir inte blöt eftersom den är gjord av skugga. Dessa fantasifigurer skapades av mig för att avvärja dem som flyr mörkret och söker ljuset. Jag är en vänlig skugga av olycka. Hela ondskan med Vult är att den inte existerar, den är en försvunnen uppenbarelse.

Skriet

Som en form av livslång njutning, en känsla av att skydda andra och själens fruktansvärda hummande framträder ur den grumlade själen. Den som reser sig faller inte alltid, men antar utmaningen. Det du verkligen ser är uppgången och inte fallet från stupet. På vågornas höjder, där det gröna ligger och det blå bleknar, dyker det röda upp som en varning för andras principer. Det mörka, det dystra, det lättsinniga är inte alltid närvarande, vilket förvärrar förtvivlan i ett gällt, tyst rop. I orden hänvisar han till mötet med övernaturlig magi som involverar passion. Utan förhinder, bokstav för bokstav byggs en litterär vägg av ord, ett oundvikligt faktum framträder ... i vilket skrivandet och tårarna av en obrytbar tillfredsställelse flyter, vars väsen inte bekämpas utan återupplivas och framträder genom en brytning i den antarktiska isen.

När jag tänkte på dig insåg jag vad jag hade förlorat. Jag här, du där. Hur jag önskar att jag var en vulkan, hur jag önskar att jag var i rörelse...

Jag går igenom en svår fas. Jag ska återgå till lugnt tålmod. Du kan gå, jag låser dörren. Jag vet varför du kom, men jag vet också vart du är på väg. Avgrunden är bred, tanken på att lämna dig är ännu bredare. Spring iväg utan mig, isolera dig och explodera.

Sedan dag ett har ditt ord varit min fras, men räkna inte med mig när du säger "hej, jag är här" nästa gång, för din resa kommer säkert att bli en återgång till den hårda verkligheten, men harmonisk för dem som vill bli invaderade av den. Vad har vi, vad letar vi efter? Bara ett ord från dig, vilket är "Adjö". Och du har kommit och gått...

Det var sista gången... Längtan kom till ett slut. En tår föll och raderade gråten. Repet som drar åt mig är inte samma rep som kväver mig. Knuten i min hals, som hålls av en tråd. Den stryper sinnet och kväver medvetandet. Vad den för med sig är en långsam död av föryngring.

Lev i mig utanför mig. Radera ditt öde och lev fraktionen. Denna tidlösa känsla sprider sig under de närmaste ögonblicken. Som att flyga utan att lämna sätet. Det ögonblick som aldrig tar slut, för du andas och du kan aldrig sluta, vilket gör att du andas.

Att leva är lika starkt som behovet av att andas. Men att bara andas är inte att leva. När du slutar leva har du inte slutat andas. Det som kommer till oss är en hjälplös bild.

Utan gränser eller konsekvenser, vidare till nästa steg. Det som rör oss är denna natur som omger oss och ständigt distraherar oss. All uppslukning av ögonblicket är bara illusorisk, eftersom naturen reflekterar alla ramar på ett slumpmässigt och relativt överlägset sätt i varje ögonblick av mänsklig rörelse.

Allt som uppstår runt figuren "jag" är ett yttre som förstör det inre, men som bara fångar känslan av distraktion är ett större väsen som rör oss, Moder Natur.

Om något dygdigt eller motsägelsefullt ögonblick invaderar dig, assimileras i sinnets ögonblick, kan dessa ingångar inte matcha lärandet och resultatet av någon impuls.

Jag är glad att du har kommit ut ur dina enorma och avlägsna tankar. Jag skulle vilja prata om... Du bestämmer, du har alltid manövrerat. Genom att vända på rollerna säger du "håll käften". Ett ords flykt är en handling. Som att ignorera dig och föra bort dig. Du flyger i skuggan av vinden. För att du gömmer dig och dyker upp när du vill. Ser du inte?

Ta hand om någon annan, så får du en annan vän än din enkla olycka. Allt uppstår som en förångning. Det var så jag, när jag räknade till tio, insåg hur mycket det ögonblickliga ögonblickets bländning av framtidsfönstret skulle öppna och bara se den sista röken som expanderar och hur framtidens klick blir stort och vidsträckt.

Jag älskar dig mer än antalet slag i mitt hjärta...

Jag andas, du andas, samma luft av kärlek.

Jag är alla färger som färgar din värld...

För mig, för dig och för dem som älskar mig.

En dag planterade du en rot i mitt hjärta. Idag kallas det trädet kärlek till livet.
Det kan aldrig ryckas upp med rötterna, eftersom det lever inuti mig.

Transformator

Balans mellan briljanta
krafter som förändrar
verkligheten.

Elektrisk panel

Kontrollpositioner och
destinationer för den universella strömmen.

Strålande solsken lyser
upp djupen i den
jordiska naturen.

Ljuskälla

De faller som droppar till
marken i denna källa av liv
och ljus.

Vilda västern

Den söker oavbrutet efter
avvikande rörelser.

Elektriska stötar

Bullrande nerver

blixt

med elektriska hjärtchocker.

Elektromagnetiska vågor

Tankar kommer och går

böljande runt vågcykeln.

Siffran

Elektrisk ström

Denna ström går genom min

kropp och för mig in i vågornas

kretslopp.

Elektrisk impuls

Jag skakas av impulser som

cirkulerar elektriskt.

Sanningens ljus

Sanningen lyser starkt när den

upptäcks på impuls.

Blackout

De plågade rösterna tystas av

den lysande känslan av att vara.

Glödande ljus

Den ackumulerade smärtan

antänds av det smälta vaxet.

Elektriska dörrar

De öppnas mjukt vid beröring, men
stängs utan att ha hunnit öppnas.

Elektrisk motorsåg

Skär av hatets rötter som
vibrerar med mörk energi.

Elektriskt chockad

Höljd i lysande rök som
raderar minnet.

Elektromagnetisk turbulens

De upprörs i tumultartade sinnen
av oändliga elektromagnetismer.

Elektrifierande stråle

Som en elektrifierande blix
som förlamar det energiska
sinnet.

Skumma lampor

Varje varelse har ett
olycksbådande, elektrifierande
ljus av blixlar.

Blinkande ljus

Blinkande lampor plågar
passage av likström.

Ogenomskinligt ljus

Ogenomskinliga lampor lyser upp
fantastiska varelser i det mörka
ljuset.

Elektriska ledningar

Elektriska ledningar löper genom min
kropp och vibrerar av energi.

10. Elektrisk krets

Jag klättrar mot den 10:e kretsen
och det finns ett obestridligt strömavbrott.

Elektriskt fall

Jag föll elektriskt över orden
om extas och sensationer.

Ljuskärning

Skarpa, ljusa ekon,
De lyser av ljus och fångar den brutna rösten.

Skimrande mörker

Vandrande varelser blix
med oklar ögonorientering.

Fluorescens

De blommar och faller som åska
i alla riktningar.

"Överskuggning

Stickande blixtar bländar
njutning av andra människors förnimmelser och blickar.

Glödande

Djupa bågar korsar varandra i din
själ som klamrar sig fast vid
elektroden - dynamiska och
glödande stötar.

Elektriskt omvandlingsbar

Som en blix som slår hål på
känslornas orimligheter
som ropar efter ett starkt och beslutsamt ljus.

Avsaknad av skymning

Jag rullar försiktigt ihop mig i ljuset
av min varelse, som försiktigt glädjer mig med blixtar.

Minnen

Jag vaknar upp absorberad av en ljus dag,
förbereder mig för att träda fram ur mörkret och
med ljusets kraft kommer jag att distribuera
kraft och
Energi till hela Stellar-
gemenskapen.

Hotande ljus

Dessa konvalescenta ljus hotar, plågar oss
och förebådar fara.

Närvaro ljus

Ljuset som följer med dig i lugna stunder, som inte kan
konfronteras och som skrämmer i hemlighet.

Rött ljus

Det intensiva röda ljuset
blockerar nerverna.

Chock

Plötsliga och kontaminerande
chocker invaderar sinnen utan
impulser.

Företag Light

Belysa det som inte avslöjas och
inte känner ljuset från företaget.

Åska

Åskan dånar och splittrande ljud törstar
efter njutning.

Kraftfullt ljus

Kraftfulla lampor fördömer
andra liv än de som styrs av röster.

Förbannat

Som kraftfulla, genomträngande
strålar som skär av band som är
omöjliga att förena.

Frostat ljus

De fördunklar samvetet
när de penetreras av täta ljusstrålar.

Intensivt ljus

Dimmorna i det svarta ljuset lyser intensivt.

Lysande kosmisk

Som ett djupt, genomträngande

kosmos som lindrar själens

minnesförlust.

Ljusets kraft

Ljusets läkande kraft lyste upp förnuftets trådar när förtvivlan var som störst, och för det är jag tacksam. Detta ljus har väglett mig mot den extatiska strömmen i vardagslivet och belyst en mörk och meningslös framtid, bara för att åskan ska krascha ner över mig och antändas som dynamit utan njutning.

Så, helad av ljuset och rörd av det, helade jag mig själv och kom ut ur de heta tarmarna av stränghet och exakthet. Men jag vet inte om detta ljus kommer att belysa mitt förflutna, för jag är rädd att det inte har den nödvändiga energin.

Det finns alltså två poler, två ytterligheter av energi. Jag berördes av den positiva och helande sidan, inte av den mörka och hemsökande sidan. Detta ljus emanerar från känslornas klarhet och rationaliteten i skymningen av det omedelbara och impulsiva, utan övergångar och opaciteter av mening, utan inbäddade eller predikade känslor.

Ljuset är starkt, intensivt och kommer att bränna alla som motsätter sig det med sina strålar. Anslut dig till ljuset, sinnena, känslorna, livsglädjen och njut till fullo av den kraft som driver oss på jorden och utstrålar icke-bindande energi. För en dag kommer ljuset att slockna och det kommer inte att finnas mer energi och impulsiv kraft. Dra nytta av den talang du har och tvinga den som en skärande blå stråle, befria dig från kvävningar som inte levts och skadliga, genomträngande tankar som gör oss till offer som skuggor utan ljus att mata dem med.

Jag menar att det finns ljus i dig, det finns åska, stormar, energier och ljus, i huvudsak ett klart och rent ljus i dess mest primitiva form - den eld som går genom oss, ger oss näring och ibland bränner oss. Det är så livet består av förgängliga ljus som står i motsats till själva det förnuft eller den känsla av energi som ger oss styrka och vitalitet att stå emot de suddiga och kraftlösa chocker som kommer från världen.

anklaga och hitta ursäkter för sin inblandning. Det finns inget ljus utan energi, allt har energi, allt har sitt ljus, sin rörelse och sin ström
- detta är själva varandet, som skrämmer oss och konfronterar oss med märkliga anklagelser som vi inte förstår eftersom de inte är direkta eller vågar stöta sig med en annan energi, utan snarare försöker släcka dess ljus. Men den är närvarande och avslöjar sig själv, infiltrerar synsinnet och visar oss tankens klarhet genom tidens tystnad. Och genom att förbli tyst härdar den sin åsikt och njuter av de värdelösa oförmågor som andra överför genom negativa eller positiva energier.

Den blå strålens ljus skrämmer, men välkomnar in i den energin alla som vill bli transporterade av den, med den blå strålens hastighet. I denna övergång av energi konfronteras de pragmatiska energier som inte är utströmmade utan hindrande och som hindrar oss från att uppleva ögonblicket. Åskan skakar framträdande, påverkar ljudvågen och producerar överljudshastigheter, men inte lika kraftfullt.

Som en direkt konfrontation med och förtryckta av de lysande människorna ökar de opaka ljusen, förvränger det verkliga och framstår som överkliga. Men det finns också fiktiva ljus - det är kraften i fantasins ljus.

Blå stråle

Den rasande blå strålen invaderar mitt
väsen och lyser med energi som kommer
från
porer som är förorenade av fördomar och intolerans
som denna Blue Ray kommer att träffa.

Artificiellt ljus

Ljuset som utstrålas av alla varelser
blir inblandad i skamlös konstgjordhet, som är
svår att inte vara full av oskyldig konstgjordhet.

Laserljus

Laserljus är genomträngande och osynligt och når det omärkliga.

Det är ett insiktsfullt ljus och en mästare på antaganden och vägskalet bortom observatörens kontroll. Provocerande på ett subtilt och harmlös, suger den in förutfattade meningar och idéer och neutraliserar giftet med sitt eget motgift.

Ljus på vinden

Denna rök korsar sinnets ljus, täckt av trasor av minnen som slits sönder i sinnen utan tydlig riktning och handling, en motorisk handling som kyler av tankeflödet, långsamt och på ett okoordinerat sätt.

Hon tränger in i stundens sysslolöshet, entusiasmerar och sprider sig genom hjärnans ljus och stimulerar den med vandrande elektriska strömstimuli.

Det intensifieras i kroppen och avger ett hypnotiskt, paralyserande ljus, som en rad meningslösa ord.

Dessa loftlampor kommer att tilltala alla med en eklektisk förkärlek för avancerad teknik.

Vissa har apor, andra bara vindar, andra vindsljus som överskuggar huvudingången. Jag önskar att jag kunde gå in på dessa vindar med minnen, tankar, kort sagt ett liv som levts utan stora orsaker,

men med minnen.

Minnen som för alltid lyser upp vinden, vissa alltid öppna eller låsta i kistor.

Blixten

Den värms upp, mörknar och blir sedan stillastående och tyst, men när den ljuder är ljudet överväldigande och andlöst och smittar av sig på raseriet att leva och vara närvarande bland andra ljus och belysningar, eller till och med i det enkla förbigående men slående mörkret av suckar som bryter tystnaden mer elektrifierande. Den blixtnad som släcker ditt samvete, och som åtföljs av ett vältaligt stönande, påskyndar försummelsen av handlingen och förlusten av möjligheten att stå stilla i det ögonblick då en ny blixtnad slår ner i detta värld. Ljusets aska

Den aska som märker dig med hettan från modiga, starka strykjärn är impregnerad med

av askan av ljus från det förflutna och den allestädes närvarande framtiden som du inte har glömt och som väcker ditt uppror. Ögonblickets impuls avbryts och sprider sig långsamt, tårfullt och översvallande, säger åt dig att kontrollera dig själv och kastar dig i en brunn av ljus som drunknar i minnet av okontrollerbara ord och överflödar sin törst efter ljus.

I ljuset av njutning

Det ljus som invaderar oss och ger oss lyxiga insikter, leder oss till otaliga deprimerande njutningar och ångesten i den stillasittande njutningens kemi, men inte stillastående, utan inpräntad i de oskyldiga ansiktena av andra människors njutning som lyser upp varande, känsla och emotion.

En känsla som ger överraskande och strålande njutning,

lindra de sammandragningar som orsakas av överdriven njutning, en överdriven njutning som leder oss till andra sinnen och njutningar.

När det gäller njutningens ljus utvecklas det och livnär sig på ett beroende som varken avtar eller avtar,

kolliderar med rufsigt hår från njutningen av

förnekelse. Hypnotiskt ljus

Förnimmelser i ljusets hypnotiska ansikte vittnar om känslor som avslöjar den beroendeframkallande längtan efter detta ljus som driver oss att ge energi och tro på dess existens.

Vi rycks med av det utan skulder eller krediter, stillastående som det hypnotiska livet hos transcendentala varelser som hänger sig åt källor till hypnotisk njutning.

Dessa laster går genom hår och ögonbryn som är fulla av blygsamhet och sysslolöshet. Detta transcendentala ljus leder oss till nya utmaningar, liknande i tanke men olika i reaktion, otyglade och rena reaktioner som möter den rena önskan att äga ljuset, att få näring av det och vägledas av de lösa stenarna som kommer samman som lera i upphettning.

Intensivt ljus

Detta intensiva ljus splittras mellan främmande kroppar i rörelse och pendlar mellan två lätt upplysta vägar, även utan någon elektrisk ström. Det är självförsörjande och framhärdat i bitterheten och uppgivenheten i den systemiska hypnos som ger oss näring och utvecklar oss.

Medvetet är det ett ljus som är så intensivt att det slocknar och fortfarande sänder ström även när det är släckt.

Psykedelisk åska

De psykedeliska åskknallarna flätas samman med det modiga åskmullret och förstärker den abnormitet som uppstår när vi omsluts av detta psykedeliska oväder.

I detta scenario strålar ett sammanhängande ljus utan krafter eller skalor, vilket bara skulle vara en förvärdning för det onormala i den svarta åskan som ekar och ljuder i de underligaste och djupaste hörnen av sinnet, eftersom det bleknar, resonerar och rör sig utan hemligheter, vilket skapar en värld av psykedeliska ljus som drabbar dem som försöker fly eller njuta av fördomsfulla nöjen färgade av sneda stillastående färger, utan vilja att skapa eller bara eftergivenhet.

Nedsänkta i andan av tankefragment, alla de som föreställer sig en annan värld, långt borta från störningar som irriterar oss som att klia oss i ögonen eller helt enkelt blinka. Denna rörelse, som är främmande för en annan rörelse, antänder och pulveriserar sinnen som är avlägsna och omedvetna om det enkla faktum att det är att bli rörd eller upprörd.

Åskan är psykedelisk och jagar bort andar utan att de manifesterar sig, som om de inte fanns, och skapar en parallell verklighet av rykten och oförsonlighet som spöket. Här livnar sig ingen på bisarra personligheter och kognater från den tidigare existensen, även om de faktiskt inte existerar.

Allt som är överkligt har alltså en tidlös historia, men något, något är rädd. Denna rädsla förflyttar oss till en horisont av fem dimensioner, polygoner och linjära, men inte mottagliga för något spår som representerar de transcendentia och apoteotiska tankarnas hemisfärer.

Idéer frodas inte på det abstrakta förnuftets trådar; impulser föds ur redan sedda och memorerade tecken, rörelser av imitation och anpassning till ögonblicket, allt medvetet och minimalt beräknat. Utan beräkningar är åskan verklig och oförutsägbar,...

I ljuset av det förflutna

De som lever i skuggan av det förflutna kallas till sig, dessa döende varelser från andra sidan invaderar himlakroppar i den nära förestående händelsen, i nuet.

Allt handlar om ljusämnen, av varierande intensitet, energiska strålningar som inte har någon koppling till det förflutna, eller ens till det förflutna.

föregående ögonblick. Tidigare lampor avger skadlig strålning, men de kan inte dämpa det strålande ljus som du vill tända i varje ögonblick, impuls eller stund.

Det förflutna sammanflätas med nuet, ögonblicket, impulsen, sekund för sekund, men det påverkar inte dess energiska ström eller dess ljusstyrka. Vi är alltid i tid för det kraftfulla, klara ljuset från den extatiska strömmen som skär genom vinden och ger njutningar utan avsikter från rörelser som kretsar kring njutningen av att stråla ljus eller vara upplyst. Det viktiga är kraften eller spänningen i den intensiva ström som släpper lös den elektriska impulsen som genom en enkel blick överför det förflutnas ljus, ett mindre intensivt ljus, strålningar från tidigare liv, men som inte styr ljusets princip som släpps lös av rörelsen i impulsen av ljus utan mask, upplevt i sekunden, i ögonblicket.

Det finns inget starkare än att tända sitt ljus i stunden, hela tiden, med all ström utan strålning, för inget ljus är starkare än något annat. Det är en fråga om strålning, alla har sitt eget rena ljus, som törstar efter vilja och fantasi och ren energi för utveckling och skapande.

Lysande magi har färger i sitt ljus, som reflekteras i nyanser av soligt, energiskt gult.

I själva verket finns det inte mycket ljus, det finns bara foci av existens kvar och balanserade för att objektifiera det som inte är synligt. Så det existerar inte, det är inte verkligt, det är frukten av den kraftfulla strålen som gör oss medvetna.

Men vad är medvetande? Vad som verkligen är medvetet eller omedvetet är en barriär som inte kan materialiseras, oavsett hur mycket mening det ger. Vi rör oss alla mot ögonblicket. Denna dekadens i att materialisera förutfattade hinder och hävda att de är oöverstigliga kedjor när det i själva verket inte finns några verkliga hinder. Allt är inbillning och verkligt eller överkligt, vi lever alla i denna kedja av illusioner, av törst efter andra andar som egentligen inte påverkar oss, eftersom det finns eller inte finns hinder mellan begär och det omedvetnas ljus som alltid är närvarande i det medvetna och reserverat endast för oss själva. Vi tänker på strömmar, men det finns inga strömmar eller impulser här heller. Det finns bara fantasier om himmelska rymdvarelser som lever som de säger i det förflutnas ljus. De flesta har funderat över att ljuset borde ha makt eller mått, men vilka är de att störa ljuset? Ljuset rörs inte.

Vi observerar ljuset och stirrar på det tills det slocknar.

Naturligt ljus

Inget är vanligare än detta klara och naturliga ljus, eftersom det är naturligt att anpassa sig. Anpassningar, motgångar, konflikter, enkla avlatsbrev som fungerar som ackumulatorer av attityder och medvetna frågor, men inte så djupa, eftersom de är naturliga. Det finns ingen konflikt mellan det naturliga och ljuset, det naturliga omger oss och får oss att känna oss bekväma och lugna, eftersom allt är normalt och naturligt.

Luft, den naturliga glädjen som omger oss, den som blåser och rinner och framför allt en mjuk beröring för dem som gillar att andas lätt.

Ljus för kärnenergi

En kraftfull energikälla omsluter oss med förvandlingar, psykologiska mutationer, och får oss att känna oss påverkade av denna kärnkraft. Detta vibrerande ljus av energi växer med den lysande inverkan av mutationernas transcendentala väsen, som inte faktiskt upplever dem, men som en påfågel infiltrerar de uppfattade impulserna som leder oss till handling. Denna dynamiska och tydliga impuls av explosiv strålning. På så sätt når vi toppen av deras energikraft och blir nukleära agenter som korrigerar och demonterar det ljus som är omöjligt att få ur balans, eftersom det representerar den maximala omvandlingskraften. Det finns inget kraftfullare än omvandling, den förändring som upphöjer och stärker oss i förhållande till strålning.

Psykotropa ämnen

På ett magiskt eller harmoniskt sätt landar, flyter och flaxar dessa psykotropa ljus med sina vingar, fascinerar oss och förändrar den önskade verkligheten som ett gott omen, men antyder ett dåligt omen när vi återvänder från den världen. Likt en tidsmaskin förflyttar vi oss från den verkliga dimensionen till en värld av fantasi, orrealism eller njutning.

Det finns alltså en tredje dimension av sensorisk aktivitet och mörk energi sett ur perspektivet hos andra som längtar efter en verklighet som är skadlig för syresättningen. Psykotropiska ljus flödar och vinner mark i olika perspektiv och yppiga dimensioner och lockar till sig dem som vill ha dem.

Det handlar om sporadiska episoder. Det finns ingen motsättning mellan världar, ljus eller verkligheter, eftersom naturen själv är ljuset.

Åska

Som en bitter, glittrande spricka rasar åskan och förser jorden med överlevande av det transparenta, amorfa ljuset. De tar sin tillflykt till bitterhetens himmelska kroppar och släpper lös en okontrollerbar vrede, som förstärks av denna ström av ljus och kraft. Den bränner och ger näring åt ljuset i den varelse som låter sig invaderas av dessa skändliga blackouter i det mörker som saknar ljus och undergiven kraft, värmer sig med den energetiska åskans magma och förstärker ljusets lycka. Ljusets lycka i de singulära varelsernas lysande strålar.

Generator

Kärlek som genererar, eller genererar kärlek!

Det som driver denna icke-virtuella köttsliga åtrå och detta känslomässiga band av transparenta och ivriga kyssar är något som är viktigt för utvecklingen av känslomässiga och elektriska bindningsenergi.

Denna generator ger näring åt egon och personligheter med dolda ansikten i den dagliga rutinen, oavsett om det är frukost, middag eller vattnet som upprätthåller energin i det dagliga livet.

Utan masker eller tårfyllda tankar passar vi in i verkligheten med kärlekens energi eller kärleken till den elektrifierande och genomträngande energin i slående blickar och representativ för kärlek och ensamhet som levs, närs av en länk som aldrig kopplas bort, en energi som är oförstörbar, men sann, alltid!

Alltid elektrifierande, blicken törstig efter lust och lite tålmod uppfunnet av dagarnas monotoni och de sneda ansiktena som inte representerar någonting i denna elektriska miljö, de är lösa trådar. Gå in i fantasin hos den medfödda och orädda verklighetens motor, men med begränsningen av omedelbar kontakt. Nödvändig kontakt för ett liv i rörelse, verklighetens motor för konsensus om huruvida man ska vara närvarande eller inte, men omedveten om andra verkligheter som är nästan omärkliga för medveten önskan, men den finns där!

Alltid närvarande i betydelsen omedelbar möjlighet kan medlen inte vara vattniga, annars glider vi in i kärleksgeneratorns tankar om tillgängliga medel och resurser; när det gäller den genererande kärleken är den alltid ansluten och på jakt efter alla andra icke-virtuella medel, kontrollerade med just detta nedlåtande väsen. Så den kan inte fjärma sig från den njutning den genererar och sprider i de ständigt närvarande ansiktena på den bit av själen som du alltid har velat kväva.

Man kan inte alienera någon del av energin, eftersom energin är en och mångkulturell i sin känsla av tillfredsställelse och utvecklar olika verkligheter. Vi är virtuella och imaginära, endast i närvaro av andra eller i själva spegeln döljer vi den nya reglerande energin i neutronenergens ande, som är de sanna ljusdjuren. Lysande drakar kan lysa upp!

Elektrisk ström

Den ström som rinner genom oss varje dag ger oss energi och vitalitet och förvandlar oss till ljusa och aktiva varelser. Ja, aktiva, för i den finns ljusets kraft eller det sjuka och försvagande förtryck som vi konfronteras med i den dualistiska och förtryckande verkligheten.

Låt inte strömmen från de negativa polerna infiltrera de djupa smärtorna i det undermedvetna och reducera personligheten på ett kritiskt och negativt sätt. Livnär dig på positivitet och transcendent verklighet, på de kemiska och antikemiska kretsar som ger näring åt innovationsandan och tillfredsställelsen. Denna tillfredsställelse är personlig och kan inte överföras, som att livnära sig på frenetiska tävlingar på jakt efter n j u t n i n g , som drar in sinnet i tankens magnetiska vågor och dess överföring. Tankarnas överföring är verklig och magnetisk och utvecklar kretsar som ingen kan förneka och som sprids i den tidlösa luften av förtryckta förnimmelser och njutningar. Vi är alla till en början blockerare av yttre energier, men de förstärker vår vilja att leva.

Dessa impulser påverkar vårt resonemang och skapar ibland konflikter i vårt tänkande, men de kan också ge oss elektrisk lycka, som med portalernas spänning leder oss till den yttre verkligheten.

Blått ljus

Det blå ljuset har sitt ursprung i intensiva känslor och korsar broar och stegar, infiltrerar kraften i de känslor det när och utvecklar sin andliga potential.

Med sina ultrakänsliga strålar omfamnar det blå ljuset skönheten i den vältaliga vänskapens transparens, men längtar efter något mer intensivt och djupgående. Det skapar konstellationer i oss, med djupa förgreningar av känslor, och omsluter oss i en Hertziansk våg.

Denna kraft påverkar sinnen som saknar livlighet i turkosa nyanser och påverkar djup och varaktig vänskap. Bär med sig magiska strålar av galenskap och njutning, älskare av den sällsynta tonande blå skönheten. I filamentens skymningsintensitet utvecklar och överför den en mysig och skyddande energi, som blandar ondska och njutning med ångest och tystnad. Det är inte en illusion som leder oss vilse i abstrakta tankar, utan ett starkt blått ljus som intensifierar verkliga och inbillade njutningar. De som låter sig omslutas av det påverkas alltid, utan några gränser för inneboende och varaktig vänskap.

Det blå ljuset blir förälskat och, till synes utan anledning, ger näring åt känslorna och för med sig njutning och lust. Denna njutning är överväldigande och omslutande, en frenesi av upphetsning med det blå ljuset som utvecklas från ackumuleringen av energier som försvinner med tiden, men inte försvinner i den framtida nutiden. Detta skyddande ljus är alltid närvarande och hindrar oss från att utvecklas till okontrollerbar lysande njutning.

Elektrisk kabel

En vibrerande ström av ångest går genom våra kroppar via elektriska kablar och ger näring åt vårt hopp om något nytt och överraskande som lämnar oss orörliga, men med våra sinnen som rusar och är oroliga.

Stillastående känner vi spänningen som förbinder oss med verkligheten, som går nerför tankens trappor med kontrollerade och beräknade rörelser, som förbinder oss med varandra.

På dessa tankestegar kategoriserar vi beteenden, ansikten och rörelser och anpassar oss till livets upp- och nedgångar. Ljuset ger näring åt rulltrappan som, utan att stanna, tar oss in i verklighetens vansinne på 2000-talet,

med energier, magi, fantasier - allt i skenbar harmoni. Men se upp för trappstegen, alla följer inte livets rulltrappa; det finns de som klättrar uppför trappsteg som stiger, med stöd av någon. Är det tillräckligt eller är det en fråga om balans?

Balansen mellan krafterna är avgörande för varje individs rörelser uppåt och nedåt. Alla förtjänar inte att bli hjälpta nedåt eller stödda uppåt. Ansträngning och uthållighet är nödvändigt; stig upp till uppoffringens anda, utan skada eller avbrott, och du kommer att ledas till tankens ljus.

Utan balanser av yttre krafter som kan ge vika är stegen solida och drivs av hopp. Du kommer att nå den viktigaste elektriska kabeln: livscykeln, den energi som ger näring åt jorden.

Brusande ljus

Det sjunker ner och brusar upp, upplöses och expanderar till ljusgrenar av en ouppnåelig önskan, eftersom det är en illusion liksom alla brusande ljusglimtar som senare kollapsar när de konfronteras med den yttre verkligheten.

Utrustad med ondska och sporadiska episoder av galen, sprudlande åtrå, som kärlek som expanderar och infekterar, fyller varje tanke, låter sig domineras och dominerar. Detta är utbytet av vitaliserande energi, sprudlandet som aldrig slocknar; det lysande innehållet är alltid närvarande.

Upplyst himmel

Det finns inget mer kraftfullt än önskan att uppnå den perfekta balansen på den upplysta himlen, där stjärnorna ger liv och inspirerar tankar och idéer och förvandlar önskningar till verklighet.

Den vackra himlen som lysas upp av konstellationernas energier främjar ett kontinuerligt samspel mellan stjärnorna, vars kraft är unik. Ingenting är mer inspirerande än en själ med en himmel upplyst av viljan och önskan om förändring, samspelet och beröringen av stjärnorna som magnetiserar tankar.

Energiläckage

Jag oroar mig över hur energier försvinner spårlöst, som om de vägrar att förstå den kosmiska verkligheten. Jag känner mig besviken när vitala energier kvävs av tröghet och kristallisering av känslor, som en mask av politisk korrekthet. O själ av ren energi, förvandla dig själv till magi och flyg över sinnen som saknar impulsen från sanningen i fakta och den ständiga förändringen av saker. Förändring är en väsentlig del av de cykler vi alla går igenom och utvecklas, men den bör aldrig styras av rädsla och känslornas ångest. Frigör dig själv, expandera och framför allt, omfamna livets omvandling, den förändring som driver oss.

Livets ljus

Intensiva passioner övergår i galenskap.

För att vi instinktivt älskar och vill bli älskade.

Passioner och besvikelser banar väg för olika illusioner.

Förvirrad och förälskad fokuserar jag på den sanna kärlekens väsen, som överskrider all falskhet.

När vi klär av oss nakna i den älskades handlingsfält står vi ansikte mot ansikte med varelsens sanna identitet. Att vara älskad kräver således en djup medvetenhet om varför vi är älskade. Det finns en nödvändig dikotomi mellan att ge och ta emot kärlek, där denna dialektik förutsätter att $1+1=1$, när i verkligheten ingen kan njuta av någonting.

Så logiskt sett är $1+1=2$, korrekt. Men beteendet kommer inte att vara produktivt om resultatet inte är en teknisk jämlighet i attityder, värderingar och beteende i allmänhet. Därför måste det finnas en enad ståndpunkt i mitten av kärleksrelationen.

Förstått kommer denna enda sanning att vara källan till njutning, eller så kommer den individualistiska individen att söka en annan handling, förstått som sann frihet.

Jag har inte levt tillräckligt länge för att ta mig igenom nästa steg, logiskt eller ologiskt, det är upp till var och en av er. Jag söker inte absolut säkerhet, ibland ser jag mig själv som en dåre, även om det nuförtiden är svårt att hitta äkta dårar, det finns bara konstgjorda dårar som lurar. Den som verkligen sätter sig in i den rollen bör dra sina egna slutsatser.

Jag är på min vakt mot galenskap och undviker vissa attityder, eftersom galenskap avgörs av specifika omständigheter och andras bedömningar, ofta beroende på den miljö man befinner sig i.

Om jag avviker lite från detta resonemang antar jag min galenskap i att gilla flera personer och inser att vi aldrig är helt nöjda; vi vill ha mer kärlek och mer kärlek ...

Varför så mycket kärleksambitioner? Jag drar tillbaka frågan. Vi är alla fria att begå dumheter i kärlek, vi är sårbara och ofta manipulerade.

Vi vill tro att vi älskar för att vi har blivit älskade, denna känsla som väcker tillgivenhet och livsvisdom. Att älska och uttrycka den kärleken tydligt och spontant, att säga "jag vill för att jag har rätt att bli älskad". Så älska varandra och bringa ljus till livet genom en enad och meningsfull ansträngning på en väg utan tårar eller smärta.

Njut av denna underbara varelse som erbjuder dig maximal ursprunglig energi.

Ljuset reproducerar sig självt i strålar som lyser upp hela solsystemet, tro mig.

Kärlekens ljus fångas aldrig vid en avlägsen horisont, eftersom det sprids genom kontakt; stimulera dessa vitaliserande energier.

Låt ekvationen växa och bli $1+1+1+1+\dots = \text{oändligheten}$.

På kärlekens område finns det magnetiska krafter, en förförisk kraft som lockar till sig önskan att veta och uppfylla önsksningar eller helt enkelt att njuta.

Energiföreningar

Ljus - Värme - Sol - Kraft - Segregering - Saliv - Kyss - Delning - Känsla - Glädje - Fest - Födelsedag - År - Ålder - Ålderdom - Tålmod - Uthållighet - Prestation - Uppoffring - Smärta - Läkning - Läkare - Hälsa - Vitalitet - Energi - Kraft - Impotens - Frustration - Lidande - Fall - Vertigo - Yrsel - Galen - Galen - Sjukhus - Sjukhusvistelse - Avsaknad - Begär - Vilja - Önskan - Vinna - besegra - strid - krig - död - förlust - försvinnande - frånvaro - ensamhet - tanke - skapande - uppfinning - lögn - grymhet - omoralisk - straff - bestraffning - tillrättavisning - böter - polis - skydd - säkerhet - Stabilitet - Balans - Obalans - Onormal - Sjukdom - Psykiatri Klinisk Terapeutisk Hjälpt Injektion Sjuksköterska Morfin Läkemedel Illusion Desillusion Angst Nervositet Spänning Kamp Brottare Vinnare Tävling Tävling Adrenalin Rädsla Tvivel Förhör Fråga Svar Fråga Nyfikenhet Intresse Tillfredsställelse Njutning Orgasm Sensation Samvete Ansvar Skuld Oskyldig Fri Rättvisa Ärlighet Sanning Uppriktighet Transparens Osynlig Overklig Inexistent Fantasi Kreativitet Dröm Sömn Vila Lugn Stoppskylt Symbol Ritning Blyertspenna Suddgummi Däck Väg Resa Transport Tåg Linje Nål Sy Operation Ingrepp Förändring Övergång Steg Klassificering Indexering Termer Ord Fraser Dialog Kommunikation Uttryck Demonstration Presentation Inledning Preamblel Introitus Bok Blad Träd Natur Vind Luft Hav Eld Jord Solsystem Energi Ljus Kraft BLÅ RAY.

Återupplivande energi

Upplev missnöje med tillfredsställelse.

Välståndets briljans.

Jag är alla färger som kan färga ditt universum.

Förlamande ljus

Det finns något som får oss att stanna upp, även när handlingen är i full gång och genererar känslor, sensationer och stimuli. Varför stanna upp när någon svarar och reagerar? Handling, mina vänner, kräver tålmod och intelligens för att

förstå den konfronterande andra. Varför släppa lös energier som paralyserar oss, som om vi vore barn utan svar?

Mod, kära vänner, ordet är en order om att bli bedömd, men vem kommer att vara förnuftets domare? Vem är normal och vem är onormal... ingen!

Vi har alla en tro, och jag har en tro på dem som har en tro. Sedan kommer tvivlet på viljan och det allestädes närvarande begäret, som en harpa som låter förföriska ljud med hallucinatoriska ekon.

Ibland måste man bara slappna av och lyssna. Vi har två öron och en mun för att höra dubbelt så mycket som vi talar. Tystnad är inte naivitet eller brist på kontroll, det är handling. Få kan uthärda tystnad, men att uppleva den kan ge svar på många subjektiva frågor. Tystnad är stumt, men det kan vara ett perfekt vapen mot impulsiva önskningar. Så lugna ner dig, lyssna och lyssna på den tystnad som bor inom dig!

Om jag en dag var en blix, skulle jag då vara destruktiv, skrämmande, högljudd och obeveklig, eller skulle jag vara lysande, vacker, strålande och energisk?

Precis som människor har varje stråle unika egenskaper, distinkta handlingsätt och sitt eget ljus, vilket gör varje stråle och varje varelse unik och exklusiv. Så om jag en dag var en stråle skulle jag åtminstone vara originell.

Varje stråle har sitt eget sätt att agera, precis som hos människor kommer handling i bråkdelar av ett ögonblick när som helst.

Har vi kontroll över strålen eller varelsen? När det gäller ödet kommer jag att nämna Guds namn för första gången. En gång, under ett samtal om övertygelser och tro med en anhängare av Koranen, fick jag höra följande historia: Tänk dig att du får en tärning och du ber innerligt Gud om den högsta poängen, men du får till slut den lägsta. Berättelsen kokar ner till: vem kastade tärningarna egentligen?

Utöver denna historia vill jag säga att både vi och strålarna/varelserna agerar i den miljö vi befinner oss i, var och en kastar sina egna tärningar med sin egen energi, form och beteende.

Lärdomar från en far som tagit examen i livets ljus

Jag vill tacka min far för att han har bidragit med sina lärdomar till mitt liv. Det är trots allt så vi formas: genom att vara uppmärksamma på livet och känsliga för allt omkring oss.

Strålande morgon

Att vakna upp i min värld till kanariefågelns sång, fiskarnas graciösa simmande och trädets syresättning är en fantastisk upplevelse.

Träffa mina kompisar:

Kanariefågeln Pintas förtrollar med sin melodiska sång.

Smartie Fish glider försiktigt genom vattnet.

Och Bonsai Amazonas, andas och inspirerar livet.

Förutom dessa tre lysande och inspirerande varelser i min värld har jag en jordglob i mitt fönster som föreställer världen som den såg ut för 20 år sedan, inklusive det nu nedlagda Sovjetunionen. Jag har också två ökenrosor, en i sin ursprungliga färg som symboliserar uthållighet och den andra målad i nyanser av djupgrönt som representerar hopp. Jag skriver, föreställer mig och känner mig ostörd i denna min perfekta värld, under den strålande morgonen, och tillägnar mina ord till kärleksfulla själar som vill föreställa sig den broderliga unionens ros.

Jag vaknade upp i en annan verklighet än vanligt och att utforska skrivfält skulle utvidga mitt väsen.

När jag tänker på hur tankar förmedlas, liknar jag det vid ett ljus och dess kraft.

Precis som vi alla tänker utifrån olika perspektiv är det viktigt att följa ett aktuellt perspektiv.

Själen har sina stunder av oro.

Den bild vi har av oss själva är inte alltid naiv.

Energien expanderar.

Störda sinnen med dåligt beteende fortlever.

Röster som hörs unisont låter högre än en enskild röst.

Ord är en uttryckskonst.

Från det ögonblicket kommer inspirationen att vara närvarande.

Hjärtslagen har sin egen rytm som sprids genom venerna.

Förtrycket sker i det tysta.

Allt har sitt syfte.

Alla tänker vi på ondska någon gång.

Ibland tystas vi ner.

Alla har tankar.

Minnen är inte alltid närvarande.

Undvik hat, eftersom det är skadligt.

Alla får inte möjligheten vid rätt tidpunkt.

Ibland lider vi bara för att vi tillåter det.

Alla har rätt till yttrandefrihet.

Inget är ärligare än sanningen.

Jag har olika uttrycksformer.

Att må bra är att upprätthålla balans.

Balans består av cykler av rutiner.

Att vara nervös är en obalans.

Människor vill säga vad de tycker.

Alla har renhet inom sig.

Solen är en källa till livsenergi.

Universell kärlek skapar medkänsla.

Det som är onormalt är frånvaron av åtgärder.

Många idéer, få övertygelser.

Det finns situationer som inte går att lösa.

Alla utsätts någon gång för orättvisor.

Kärlek för med sig njutning.

Vi känner oss ofta ensamma och skyddade.

Vissa människor föredrar att undvika att tänka för djupt.

Medvetandet vägleder oss som en upplysande lykta.

Skapade och inbillade svårigheter eller verklighet!

Svårigheter och problem: interaktion mellan det undermedvetna och det medvetna.

Medvetande och självförverkligande.

Omedvetet och projektion.

Projektion av jaget in i existensen.

Jag finns, därför finns vi.

Vi är ett Me, en värld.

En värld, ett jag som förvandlats till ett vi.

Vi agerar på denna värld och på dem, oss.

Jag agerar som en del av dig.

Du står över dem.

De är världen, varelsernas värld.

Varelser som antingen är icke-levande eller livlösa.

De producerar ljus, de fångar upp ljus.

Ljus är energi, energi är kraft.

Makt är begär, begär är vilja.

Att vilja är verkligt, vi kan alla uppnå det verkliga.

Verklighet är fakta och beteende, beteende är handling.

Handling är ett svar på världen, och världen i handling är transformation.

Transformation är modifiering, förändring är verklig.

Förändring är en ständig önskan, vi är ständigt på spåret av en önskan.

Önskningar kan förtryckas, allt vi vill ha finns inte i världen.

Missnöje med det vi inte kan få och det som inte finns, orealistisk icke-existens.

Icke-faktuell, ouppnåelig, ouppnåelig förtvivlad tanke, förtvivlat lidande för något som inte existerar.

Det som inte finns lockar till sig begär; om vi begär det som inte finns kommer vi inte att uppnå lycka.

Lycka är uppfyllandet av önskningar, olycka är förverkligandet av ouppnåeliga önskningar, ouppnåelighet leder till depression.

Depression Psykologiskt tillstånd av att vara otillfredsställd, orealiserad, orealistisk.

I världen finns det överkliga fakta som existerar, krafter och fakta som antas vara en värld som inte är inom räckhåll, inte är uppnåelig, är andlig.

Andlig är ett sätt att känna Självvet, vi lever alla med ande, andlig predisposition.

Motivation är något som driver oss, en impuls att agera, en handling är en handling.

Handling på andra, andra dem, dem mig.

Jag mot dem (världen), social värld.

Lärande av beteenden, inläring av kunskap, kunskap om verkliga fakta, kunskapens vapen.

Överföring av kunskap mellan mig och oss i världen.

Att känna till världen är att vara i den, vi är kunskapens värld, vi har alla någon form av kunskap.

Att dela kunskap är att lära sig, att lära sig är att leva tillsammans, att leva tillsammans är att kommunicera, att kommunicera är att relatera, att relatera är att interagera.

Att interagera är att agera på världen, att agera på världen är att förändra den.

Att förändra världen genom kunskap är evolution, att utvecklas är att vara kunnig.

Att veta är att veta hur man omvandlar, att omvandla kunskap till en mångkulturell värld av oändliga visdomar.

Att vara klok är utopiskt, utopiskt är en önskan att uppnå, vilja!

Vilja är inre styrka, inre styrka är jaget.

Sanningen är en!

Uno är jag!

Vi är en enda värld!

Vi är dem, oss, er, varelser.

Att växa är att vara.

Att vara är att existera.

Existerande är ett verkligt faktum.

Det är sant att vi finns och att vi är världen!

Världen av levande och livlösa varelser.

Världen förändras av mig, av dig och av dem.

Världen håller på att utvecklas!

Att utvecklas är att bli mer kunnig.

Att vara kunnig är att ha kunskap.

Att veta är att veta.

Att veta är att uppleva.

Att uppleva är att känna.

Att känna är att veta.

Vi känner det bara när vi upplever det.

Vi provar det bara om vi vill.

Möjligheten till frihet att uppleva vad vi vill.

Rätt, skyldighet att respekteras.

Vi vill inte, vi vet inte.

Vi vet inte, vi transformerar inte.

Kunskap som förvärvas av världens olika jag.

Du vet inte, du vill försöka, fråga någon annan!

Relationerna bygger på erfarenheterna från mig och dem.

Det finns fel saker som andra redan har upplevt, och det är sunt förnuft att de inte är bra. Sunt förnuft, livets visdom.

Erfarenheter delas och kunskap förvärvas.

Genom interaktion, att interagera är att förändra.

Världen är interaktion, världen är vi.

Världen är jag, du, vi, du, dem.

Delning, vänskap, samförstånd.

Delade värderingar, samma jag i flera knutar.

Vi är samhällena.

Vi har alla en vän, mellan oss kan vi agera.

Genom att agera sinsemellan påverkar vi honom.

Det, världen, påverkan av världen, omvandling.

Transformation: ett nytt jag, vi, dem, du, en ny värld, en ny verklighet. Önskan

Ge mig en kyss... den sorten du vet...!

Ge mig en dold kyss, som de vi brukade ge varandra när lusten växte...

Ge mig en kyss... Mjuk... Den sorten... Du vet!

omtänksam... rar... som känner dig!

Jag ska ge dig en kyss...

Sömnlöshet

Jag sover inte, för jag vill inte sova, jag vill leva.

Detta hinder låter mig inte sova.

Jag kommer att möta det med

sömnlöshet. Tecknad film Varg

Skugga

Shadow Wolf var förlorad, men har nu hittats.

Skyddad, men bara av egen fri vilja.

Han matar sin fingerfärdighet med kemiska fasta ämnen och det viktiga vattnet.

I renheten av sin egen skugga dyker han ner i äventyr och finner en fristad i Caricuaao.

Precis som vargen skyddades, men av ett ensamt val, nedsänkt i uppenbar ensamhet.

I dag skriver jag med Lobo Caricuaao, möter hans värld och tolkar den.

Han är en självständig vän som inte kan leva utan sin vilda natur, men han är välvillig som en riktig nykomling i livet. Han är född i Caricuaao, där jag tog min examen, och har en lojal, ärlig ung mans blod och framför allt en orädd natur, våldsam i grunden, men lojal, vänlig och respektfull mot sin partner.

Därför tolkas en trogen reskamrat och medbrottsling alltid med tillgivenhet och tystnad.

Jag bodde där tillräckligt länge för att lära känna skuggorna på gatorna i Caricuaao och det omgivande området.

Jag såg mod i vargen och han etablerade ett vänskapsband som var tillitsfullt, tystlåtet och lagstadgat när det gällde hans frihet.

Om det var något vargen hade så var det frihet, men han var ensam, helt fri!

Shadow Wolf, extrahuman glödande energi i sin form av varelse.

Med sitt skällande visar de sin vilda självständighet, som kommer från deras genetiska natur.

Jag bestämde mig för att andligt dela respektive måltid med vargen, eller snarare Sombra Lobo Caricuaao, som var både fria och broderligt förbundna genom en enda maträtt och respektive dryck.

Är vi ensamma av egen vilja?

Naturligtvis är vi fria att fundera över hur naturen formar oss.

Den här julen var Wolf Caricuaao en present till mig, men han är vild av sin medfödda genetiska miljö och dras av sina kromosomer mot känslan av fri renhet i själva sin natur.

Han är gåtfull i sitt sätt att leva, men drivs av en törst efter att leva och njuta av sin solitära sida, fri från alla restriktioner och pålagor.

Jag och Sombra Wolf är vänner, men ovanliga på så sätt att vi agerar på ett okonventionellt sätt i förhållande till andras påtryckningar. Vi är fria av Moder Natur och därför växer vi och påverkas av det som påverkar oss.

Havana Club är essensen av galenskapen i samma törst efter revolution och att ta ansvar för vårt väsen. Detta är en fri men ensam pakt, med samarbete från hundinstinkten.

Reflektion över extatisk kommunikation, begriplig i det minsta och enkla ekot av den tystnad som skiljer oss åt.

Handlingar är uttryck för smärta, till och med i det enkla stinget av avvisande.

Ett oöverstigligt hinder rent fysiskt, men inte för den hormonella och andliga kemin i den lysande varelsen.

Himmelska kroppar invaderar oss för att den sanna kärleken ska blomma ut.

På jakt efter kärlekens klöver, eftersom rikedom ligger i att förstå mångfacetterade varelser, som alltid har något att lägga till denna synvinkel.

Ytterligare ett tillägg, ytterligare en ökning av den önskan om medkänsla och ömhet som ger oss en representativ självkänsla i sociala kretsar.

Ur det enda och odelbara jagets perspektiv är ingen vilja alienerad, oavsett hur många önskningar som uppstår i cirkeln.

Den gyllene cirkeln, alliansen av god tro, trohet och respekt, framför allt plikt, existerar inte.

Vi är rena och vilda i vårt sätt att agera, och inget är mer själviskt än jaget, som alltid invaderar den andre med sin synvinkel.

Med ett inflammerat sinne, som är mottagligt för en enkel konfrontation av idéer, finns det ett akut behov av att vädja till det sunda förnuftet.

När vi måste ge vika eller ställa oss mellan oss själva och den andre.

Det finns inget vanligare än att avvisa det vi inte vill ha, det är enkelt.

Att älska och älska är att känna den andre, inte sig själv.

Den konstruktiva inställningen till länken mellan oss varelser kräver en harmoni som den levande varelsen har tillsammans med andra varelser.

Det är inpräntat i vårt instinktiva beteende att vi bara tänker på oss själva, sedan på oss själva och sedan på oss själva igen.

Konflikter eftersom ett "jag" förvandlas till "jag" vet aldrig hur många "jag" vi måste uthärda innan vi ger efter för den andre.

Det är som en ständig uppmaning att ge upp hoppet om sig själv.

Var uppmärksam på våra maskerade jag och den nivå av själviskhet som vi besitter.

"Jagets" pansar kommer en dag att brytas av de "jag" som finns, vilka är "jag" plus andra "jag" som bryter igenom pansaret.

Åh, om du bara visste och ville
Åh, hur du vet och aldrig får
Varför denna bortkastade ångest
Eftersom det är längtan och det är
allvarligt

Du kommer från där
till här Jag ser inte
eller inser Hur
perfekt det skulle
vara Det skulle vara
en bedrift

Jag vaknade och
vaknade, jag kom ut
ur mörkret Utan att
känna nostalgi Jag
insåg och
engagerade mig i
passion, i åtrå i allt
jag såg Och jag kom
ihåg

Intensiva kyssar, starka kramar
Allt jag har gett och fått
Utan att fråga
Den springer ur
pånyttfödelsen Att
vara, utan att fråga
Att vara med
kärlek

Utan smärta

Jag såg, jag önskade, jag levde
Och jag mindes allt jag hade blivit
erbjuden Det var allt de kunde ge mig

Han insisterade inte längre, det
gavs Kärlek, tillgivenhet,
medkänsla
Allt för passion
Det där ordet som aldrig
säger nej Till ett hjärta

Fri och väntande
Att ge det man inte ens ber
om Det är att ge
Det är sant, det är att ge utan
att fråga eller kräva
Om du inte hör nej
Don't ask, give

Sök efter fred och
hitta elixiret
En skatt utan like Bara en skatt
Som inte är guld
Det är varaktig
kärlek
Du visste vad jag ville, men jag
ville inte berätta det för dig
Du insåg att det fanns något
djupt, något jag kände men inte
kunde uttrycka
Det var en kraft utan att
besitta den Det var
framväxande utan att se
det Det växte inom mig För
dem som uppskattar mig

Och jag skrev till dig, utan att inse
vad som utvecklades inom mig Det
var kärlek, det var något jag
längtade efter

Men jag ägde den inte, jag ville
bara ha den Faktum är att jag
älskade den

Jag skulle vilja se den blomma i
skymningen

Allt händer utan rädsla,
utan tvekan Utan

rädsla för att somna

somna

Värmande

ensamhet

Som en hand över hjärtat Du var
där, vid fönstret

Jag såg dig inte, men jag visste dig, jag kände dig

Parfymen var hennes

En doft av sandelträ och jasmin

Jag lyssnade, men jag hörde inte

Jag insåg dock

Jag var inte där och jag kände igen

Igår var det likadant, men idag var det annorlunda

Jag såg, luktade och hörde

Det var ansikte mot ansikte

Utan konkurrens, det var något speciellt

Det gjorde ont och det var viktigt för mig

Det var andning och inandning

Jag andades för dig, jag såg dig inte, jag kände dig inte

Och det var inte slutet

För du var där, långt borta

Fjärran men närvarande

Jag frågade en munk

Att visa vägen framåt, framtiden

Och jag gissade att du var där

I bakgrunden, tittar ut genom fönstret

Utan att se dig, utan att ge dig

Jag lindade in dig i luft

Jag tog dig till havet

Jag låter dig veta hur havet luktar

Andas fukt och glädje

Det är vad jag såg

Havet, sanden, fukten, luften

Och ja, din ANDNING Jag tänder

en cigarett eftertänksamt Och

jag uppskattar harmonin mellan

varat OCH det tänkande

objektet

Jag låter mina tankar vandra mellan

raderna och låter idéer flöda genom mitt

sinne Mål och interaktioner

mellan författare och läsare

Jag har aldrig läst det jag skrivit från

början till slut Så konstigt, men jag vet

att någon gör det Varför?

Tycker de om det, förstår de vad jag

försöker förmedla, eller är det något

vagt

Cigaretten har slocknat och jag

tänker för mig själv, Är det?

Jag vet inte, men jag skriver som en form av andlig och
intellektuell frigörelse

Det är bra för mig

Jag vill att de som läser mig ska vara
lyckliga OCH må bra

Jag har valt en annan skrivstil På senare tid har jag
varit mer direkt

Inte så mycket för ljus och
energi utan för kärlek och
förståelse

De kärleksfulla orden ekar
För någon som tycker om att läsa mer
Tillgiven, förnuftig och mina armar är öppna
för att älska, att lita på

Utan konflikt och utan att vilja vara ambivalent i
mina ord

Jag är mer direkt och objektiv

Jag vill uppnå känslan

Denna känsla som förenar läsaren med författaren
Affiniteter, därför

Jag vill vara vad jag alltid har varit:

spontan Men med vänliga ord

Överenskommelse mellan bokstäver

som tillsammans bildar

meningar

Alltid med kontakt, och mycket realistiskt
hoppas jag Tankeväckande ord, meditativa
fraser

Ledsen om jag får dig att
tänka men det är bra att
tänka

Även om det handlar om
det absurda Eftersom det
är något som existerar

Bara för att säga att jag också
finns På detta enkla sätt

Eller stil genom en
gemensam Filipe Moura

Till alla ovanliga
människor som läser
mig

Eftersom jag ofta inte har tålamod att läsa
det jag skriver

Och jag erkänner, jag läser väldigt
lite Men när jag gör det, får det
mig också att tänka

Här är min utmaning
Läs och fortsätt läsa och

REFLEKTERA.

Jag är tacksam och lycklig

Om inte annat för att jag tror att någon annan också gör det

Tankar! Du kanske

inte känner det

Jag känner det, som regn på sten

Penetrerar hålen i trottoaren

Förenade under sand och jord

Rigid och krävande anslutning

Det finns inget utrymme, inget utrymme

Inte ytterligare en sten

Här är ett effektivt förhållande

Sten, jord, sand

Vi går på dem

Det gäller även relationer

Samverkan mellan kalla stenar

Med eller utan sand eller jord

Men förenade av murarens hand

som förenade och fulländade dem

Kärlek skall finnas på hela jorden

Var lika enade som kullerstenarna

Muraren är mannen

Som förbinder flera stenar

Och det binder inte hjärtan av sten

Men formbara känslor

Till någon annan del

Vi borde vara en ensemble

Av delar som hör ihop

Kan bära vilken vikt som helst

Inte heller tidens tand och slitage

Våga förstöra den trottoar vi går på

Det är så människor är

Klarar extra belastning

Men om de är enade

Effekterna är mindre

Anslut en annan del med Love

Kärleken kommer att vara den sand och jord som binder oss samman

Inga svagheter, bara slitage och förslitning

Minimeras om alla delar sitter ihop

Och väl anpassad

Människan fulländar sin egen

Sten och ansluter sig till de andra

Tillsammans är de starka och bildar en väg

Lång och stabil över hela världen

Det är något som förenar oss, som lego

Här är en ointaglig fästning

Alla förenade och felfria

Om varje sten slits bort

Inget annat än sand för att sätta dem på plats

Stenar, liksom människor, har en livslängd

Som stenar ersätts människan

På grund av slitage och livslängd

Det finns små, stora och mellanliggande stenar

Vissa passar naturligt Andra

behöver poleras Detta är

människan på jorden

Den formas tills den passar på rätt

plats

Föreställ dig det som ett pussel där

alla bitar passar ihop

Så att alla har en plats

Och de är inte mindre viktiga än andra

Vad skulle ett pussel vara utan bitar En

förvrängd bild?

Vi behövs alla i världen

Planeten jorden behöver alla män och kvinnor Ingen
är utbytbar, allt har sin form
Ett sätt att vara, vara och knyta an till andra
Här är ett enormt pussel: jorden
Där vi lever och är sammankopplade med varandra utan
att veta om det Men alla bidrar till pusslet
Vissa rakare, andra krokigare,
Men det är bara naturligt att allt faller på
plats När allt kommer omkring letar vi
efter en väg
Denna beläggning är harmonin mellan varelser
Där alla samarbetar för samma syfte Kärlek
och samhörighet mellan kamrater Den
enskilda individen

68

Det förvärvades

Du är glad över att ha pengar

Jag har aldrig sett den

Ansiktsuttryck avslöjar allt

Det krävs mod

Att acceptera vilka vi är

För att vi inte är perfekta

Ingen är tillräckligt perfekt

För en dag kommer rikedom

Ersatt kärnan

Och vad vore rikedom utan äkthet?

Samma smärta

Samma

glöd var

kärlek

passion

Det var vår fantasi Vår

övergång

Från det imaginära till

det verkliga Jag är

trogen Till passion, till

kärlek, till

och även i smärta

Genom din

storslagenhet Jag

existerar och jag är en

skådespelare I vår värld

Du är stumfilmsskådespelerskan Men

vår resa

Det är en film

Från en romantisk film

som sjunger "Se vår

glöd

Kärlek utan

smärta" Du kan

vara

Jag kommer att vara

Då kommer vi att vara

Vi är tillsammans

Vi observerar och ser

Samma vision

Samma öde

Samma horisont

Vår sång

Samma utrymme

Allt passar

Ta med allt

Jag planerar att

Idealisering

Hårt arbete

På samma sträcka

På samma väg

Andning och suckar

Du suckar alltid

Du var rädd för framtiden

Det var svårt

Att se dig lida

Utan att känna smärta, för du var inte

Såret

Det var livet Du

vet att det var

Jag är inte säker

Eftersom jag föreställer mig

Och fantasi kan man inte alltid lita på

Men jag tror det

Vi är sammankopplade, även om vi är långt ifrån varandra

Vi måste bara vara där

Jag talar, du svarar

Jag vet var du är

Man vet aldrig

Om jag kommer att vara där

Men jag finner mig själv här och där

Och jag är alltid med dig

Jag är fortfarande inte säker

För jag kan bara föreställa mig

Men jag föreställer mig bra saker

Inga begränsningar

Inga hinder

Det är du och jag

Vi är båda alltid här

Tillsammans eller åtskilda, vi är sammanlänkade

Sammankopplade, jag behöver dig

Och du av mig

Du agerar, jag reagerar

Du skrattar, jag ler

Du talar, jag håller med

Du tittar, jag ser

Du märker, jag håller med

Vi är alltid på samma sida

Hur jag längtar efter dig

Hur jag vill ha dig

Bara för en kyss

Jag är på resa

Kör

Flyg

Jag snubblar alltid

Men jag kommer inte att falla

Jag blir inte ens skadad

Du är botemedlet

För min önskan

Jag lovar att jag kommer att

För att träffa dig

Och jag ska ta reda på allt

Även utan att veta någonting

För att jag redan hade föreställt mig det

Hur framtiden kan se ut

Jag såg dig och jag kände dig

Och du kände samma sak

Du läste vad jag skrev

Och vad jag kände var:

Jag vill ha dig nära mig

Alltid vid min sida

Jag övervinner min oro

Men det finns ingen strid

Ursäkta misstaget

Ingen är skyldig

För att du vill se

Även utan att titta

Jag vet

Jag undrar

Du ser att det är verkligt

Erövringen är verklighet

Och det var inte bara ett
fantasifoster Det var en insikt

Inga misstag Null
eller Zero

Låt ingen lämna spelet

När någon når

Vad du vill ha

Känsla av tillfredsställelse

Tillfälligt lycklig

Eftersom ambitionen är att erövra och fortsätta erövra

Så jag är glad över att ha uppnått

Frustrerad över att ha nått och

Vill alltid ha mer

Vad som helst, tack

Och nu är jag lycklig

Men sedan tänker jag på en annan önskan

Så, herr Geni, ge mig

Inte tre önskningsar

men	ja	a	arem	av	önskningsar
E	alrea dy	nu		M r	Genialt
Ingen					försvinna
Jag känner att det Ting			mer		någon

Siffran

...inget bättre att minnas och känna

Längtan

Jag känner att jag vill skapa något, men det är för vagt. Att fantisera, skapa och förvandla. Att skriva för någon att läsa. Jag vet inte vad, men jag vet varför. Inspirationen saknas, jag måste ta ställning för att möta denna situation av att skriva och ha något att läsa. Jag börjar tänka, försöker släppa taget. Jag kommer att ge upp, för det är inte lätt.

Om det någonsin fanns en dag att berätta om äventyr eller missöden, så var det bara en dag. Inte ens ett år. Idag, efter ett år, kan jag se 50 dagar. Det är 365 dagar om året, 7 dagar i veckan, 24 timmar om dygnet. Här är ett utdrag av 50 dagar av ögonblick under dessa 365 dagar om året, några dagar i veckan och några minuter under 60 24-timmarsdagar. Hur som helst, lev i ögonblicket!

Att förstå, så att jag kunde argumentera, vara tydlig med vad som hade hänt. Jag var bortom vad som hände, jag ville bara veta var det började och slutligen slutade.

Jag vill att du ska veta att jag, trots allt som kan hända och vars utgång jag inte kan förutse, aldrig kommer att glömma dig och att du alltid kan räkna med vår kärlek i alla situationer, för det handlar inte bara om passion.

Jag såg in i mörkret, såg nattens djup. Det var dags att koppla av, skruva upp musiken på radion och låta mig själv gå. Natten är en följeslagare, vi kan dela de mest känsliga förnimmelserna eftersom den bevarar hemligheter väl. Jag kallar den gärna den tysta natten, eftersom den alltid har ett gott öra, men talar lite, även om den alltid är en medbrottsling, och

det gör mig lycklig.

Hur kan man leva fångslad av hela världen? Ett andetag av frihet för att lindra ångest. Känslan av instängdhet ökar spänningen, nerverna darrar utan att någon märker det. Sedan lossnar banden, knutarna löses upp. Hur det är att vara fri och naturlig i något mer vardagligt eller sensuellt.

Jag kunde inte ens föreställa mig hur det fungerade. Det var att skriva och ha något som jag föreställde mig och representerade: figuren, mitt väsen, att helt enkelt vara, känna och se. Jag skrev ner allt som jag tänkte på. Jag tyckte om det, och jag hoppas att ni också gör det när ni läser det.

Denna ensamma, individuella och mållösa position. Denna desorientering som driver oss mot glömska, den totala förlusten av känsla, andning och önskan att tro. Detta är vad alla ställs inför när de lever.

En blick, en suck och cigarettröken sprider sig. Det ena blosset efter det andra. Jag tittar på klockan, minuterna tickar förbi. Cigaretten brinner långsamt för något jag ständigt söker efter. Från och med nu, ett bloss till, ett ord innan timmen går. Jag hoppas att detta beroende försvinner.

Jag var abstraherad, jag hade gått dit. Jag kom tillbaka och var uppslukad, lite förvirrad. Det var lite konstigt, men det var inte en dröm. Jag var vaken, redo att kasta tärningen och rörde mig framåt i enlighet med mina tankar. Det fungerade, jag föreställde mig figuren och framför allt var det något jag skapade och sedan var tvungen att leva med. Min varelse och det är att leva och vara.

Vet du vad? Det finns saker som förvandlar saker. Det är redan något och något som var något orsakar n saker. Men när? När det förvandlades och det verkligen var saken, hade det redan varit något. Hur som helst, livsgrejer!

Det var dimma under dem som flyger, det var luft bara för att andas. Det var att vilja vinna utan rädsla. Det var månsken vid havet. Jag var kaptenen, jag hade allt till hands ombord på resan. Bilden av ett vunnet slag dök upp, det var en prestation.

6tar där...

Att finnas där när du inte frågar, när du inte behöver, när du vill. Att finnas där även när jag inte finns, när du inte känner mig, när du ringer mig, när du tänker på mig. Att finnas där för vad som än kommer och går, när du föreställer dig det, även om du inte vill vara det. Att finnas där bara för att jag är, när du älskar mig, för att du finns, för att du drömmer om mig. Att vara där när jag är här, att alltid vara där. Det är vad jag tänker: att vara där.

Om jag såg och tittade på dig en dag skulle jag säga att du var en intressant flicka, med något i dina ögon som gnistrade, med ett glatt, glittrande leende. Du var en kvinna för dem som vill ha henne, vacker och sensuell, du var den som förförde mig och som jag någonsin ville ha bara på grund av hur jag kände mig. Gillade du magin? Det var min vardag.

En dag föreställde jag mig allt som skulle hända, men jag vet inte vad jag ska säga eller skriva om det senare. Det var annorlunda, det var verkligen skrämmande, den där drömmen om att vara och inte veta vad som skulle hända. Jag försökte beskriva det jag aldrig skulle få se, och här slutar en resa in i den värld av tystnad som existerade och som någon led av. Jag tycker inte att någon bara för sakens skull ska göra det som andra inte gör på grund av brist på mod. De agerar inte, men de vet hur man ignorerar välbefinnandet hos någon som de inte kan titta på och se.

Sluta röka och tänk!

Jag släcker min cigarett och utmaningen att bota det återstående begäret börjar. Jag ska skriva för att driva ut och skapa. Två minuter går och sanningen om att skriva och ha något annat än sig själv börjar. Jag känner att jag inte kan göra det, men samtidigt känner jag mig som en krigare för det som är mest sant, erövring. Det har gått 16 minuter sedan jag släckte en cigarett, och lusten att tända den igen växer.

Allt går över när man känner vad som händer. Jag tänker, så du får vänta. Från svaghet till viljan att vinna, allt kommer att komma som skymning. Jag är i ständig kontakt med begäret. Jag tänker på halvtimmen efter timmen som har gått, jag ser mig själv och jag känner mig själv vilja gå bortom tiden. Jag färdas genom sekunderna, minuterna, som raketer som firar varje framsteg.

Jag känner mig yr när jag tänker på de framsteg jag har gjort. Det är ett steg bakåt, eftersom det finns en tänd cigarett. Efter 35 minuter, här är den handling jag vill ogiltigförklara. Det skedde utan eftertanke, det skedde mekaniskt och procedurmässigt. Jag hade denna tillgång under en process för att släcka situationen. Jag är tillbaka i ögonblicket, i skapandets spontanitet. Ord, meningar med handling och sammanhang.

Jag hör på radion att planen kan misslyckas, jag tänker på det och jag känner en känsla av riktning. Ytterligare 45 minuter och ytterligare en cigarett, tänker jag, naturligtvis! Allt, nästan allt, får mig att tänka och jag måste ta itu med det. En timme med resultatet av 20 år för de 30 jag har. Hur vi lever 66 procent av våra liv och tänker på de 100 procent som 33 procent kan ge oss.

Det var komplicerat, men förklarat. Om jag verkligen vill, måste jag kämpa och studera ett sätt att göra det. Det är inte lätt, jag kommer knappast någonsin att röka en "enda" cigarett igen. En tid kommer, och jag följer en väg som inte har någon plan. Naturligtvis kommer jag att röka om situationen. Min natur var tvungen att innehålla renhet. Två timmar och tre minuter gick, jag rökte och sedan tänkte jag.

Jag kommer att kunna komma fram, något kommer att komma fram. Jag började med att le, med att tänka att något skulle hända. Det enklaste hade varit att ge upp, men jag skulle fortsätta. Jag blev starkare och allt jag kunde tänka på var att säga "jag vann". Något onaturligt var onormalt. Hur kan jag reflektera? Det bästa är att låtsas sova. Lusten kommer att komma, men jag kommer inte att springa iväg. Jag är utan ljus, men jag kommer aldrig att få slut på energi. Jag känner en blixkraft som aldrig kommer att överskugga mig. Jag kommer att förändras, den här gången kommer jag inte att tveka att förändra allt. Jag är på väg och jag vet varför. En tyst, banal cigarett, något tveksamt och irriterande.

När en mås en dag kommer, ska jag be den att föra dig tillbaka. Jag hade det jag inte ville ha, när jag inte ville ha något förlorade jag allt. Hur skulle jag vara utan dig? Beskrivningen var insvept i denna passion, jag hade en enorm kärlek och alltid. Jag sprang, men han tog tag i mig och drog bort mig, tog mig med sig. Den förbannade figuren, osynlig, skrev i regnet vad jag skulle säga till dig på ett vykort. Jag skulle rita en bild av solen med dess strålar och säga att du är min energi, och att för dig kommer min sol alltid att skina, även de dagar då det snöar. Det var den tanken som vinden alltid skulle blåsa.

Tänka, reflektera och agera eller inte agera. Man uttrycker det inte, man känner det, och hur svårt det är att känna och inte uttrycka det. Ibland räcker det med att bara existera, men att reflektera innan man reagerar, som om det vore en känsla att bearbeta och låtsas om. Låtsas som om det vore tankekontroll.

Att agera eller inte agera omedelbart är det förnuftiga att göra. Så att låtsas är en känsla efter reflektion, och sedan ja, en reaktion som vi kanske inte känner. Vi kan också låta bli att reagera, ibland genom att tysta en tanke och bara

stanna kvar i den närvaro som det innebär att vara.

Hinder

Hindret är inte själva showen. Övervinna utan rädsla, ibland känner vi smärta, men det viktiga är att leva och kämpa för att utvecklas. Ibland innebär det att växa och lära. I kampen för livet måste vi alltid reagera på förlust, på olycka. Att övervinna hinder är att maximera sig själv.

Att övervinna är den ultimata njutningen av att erövra och ge oss själva det värde vi förtjänar av att överträffa oss själva och vinna värde. Kärnan i livet ligger i att lära sig av nederlag och slutligen vinna.

Maritim virvelvind

Vatten som rullar ut i havet, sand som rullar ut i havet. Droppe för droppe, korn för korn, en bris som rullar över marken. Med ena handen tar jag tag i havets droppar, med den andra i havslandskapets sand. Det är en oändlighet nedsänkt i min hand. Du släpper taget, du befriar dig själv, en känsla av att ha allt i dina händer expanderar.

Men vi kan inte ha allt eller uppnå allt. Ibland glider det vi håller i våra hjärtan och känner i våra händer iväg. Allt har en känsla och en fångst som dyker upp för att bilda en virvelvind. Men förökas. Han är den okände Vult av en övernaturlig upplevelse. Gestalten viskade: "Du är rädd för en man utan ansikte!" "Ja", svarade jag med viss bävan. "Frukta inte, för jag existerar bara i ljusets närvaro." Jag har redan talat om ljus och energi, men aldrig om en man vars ansikte jag inte känner till och som framträder vällustigt, flyende utan att bli fysiskt nådd. Figuren är ett mörkerväsen som inte kan leva utan ljus. En märklig varelse, en skugga som gömmer sig i mörker och tystnad, men som träder fram ur ljuset med sin ansiktslösa svarta hatt. Jag stiger upp mot himlen och förstorar mig själv med din blick och det metamorfa ljuset. Bredvid himlen skrattar jag som ingen annan, jag skrattar med en air av sultan och nedstämdhet, svarar med den mörka himlens hastighet och förtätar mig till den sista droppen av kristallklart, skärande regn. Men för en ansiktslös man rinner vattnet över min kropp och min figurs mackintosh blir inte blöt eftersom den är gjord av skugga. Dessa fantasifigurer skapades av mig för att avvärja dem som flyr mörkret och söker ljuset. Jag är en skugga som är en vän av olycka. Hela ondskan med Vult är att den inte existerar, den är en försvunnen uppenbarelse.

Skriet

Som en form av livslång njutning framträder känslan av att skydda andra och själens fruktansvärda hummande ur den grumliga själen. Den som reser sig faller inte alltid, men antar utmaningen. Det du verkligen ser är uppgången och inte fallet från stupet. På vågornas höjder, där det gröna ligger och det blå bleknar, dyker det röda upp som en varning för andras principer. Det mörka, det dystra, det lättsinniga är inte alltid närvarande, vilket förvärrar förtvivlan i ett gällt, tyst rop. I orden hänvisar han till mötet med övernaturlig magi som involverar passion. Utan förhinder, bokstav för bokstav byggs en litterär vägg av ord, ett oundvikligt faktum framträder ... i vilket skrivandet och tårarna av en obrytbar tillfredsställelse flyter, vars väsen inte bekämpas utan återupplivas och framträder genom en brytning i den antarktiska isen.

När jag tänkte på dig insåg jag vad jag hade förlorat. Jag här, du där. Hur jag önskar att jag var en vulkan, hur jag önskar att jag var i rörelse...

Jag går igenom en svår fas. Jag ska återgå till lugnt tålmod. Du kan gå, jag låser dörren. Jag vet varför du kom, men jag vet också vart du är på väg. Avgrunden är bred, tanken på att lämna dig är ännu bredare. Spring iväg utan mig, isolera dig och explodera.

Sedan dag ett har ditt ord varit min fras, men räkna inte med mig när du säger "hej, jag är här" nästa gång, för din resa kommer säkert att bli en återgång till den hårda verkligheten, men harmonisk för dem som vill bli invaderade av den. Vad har vi, vad letar vi efter? Bara ett ord från dig, vilket är "Adjö". Och du har kommit och gått...

Det var sista gången... Längtan kom till ett slut. En tår föll och raderade gråten. Repet som drar åt mig är inte samma rep som kväver mig. Knuten i min hals, som hålls av en tråd. Den stryker sinnet och kväver medvetandet. Vad den för med sig är en långsam död av föryngring.

Lev i mig utanför mig. Radera ditt öde och lev fraktionen. Denna tidlösa känsla sprider sig under de närmaste ögonblicken. Som att flyga utan att lämna sätet. Det ögonblick som aldrig tar slut, för du andas och du kan aldrig sluta, vilket gör att du andas.

Att leva är lika starkt som behovet av att andas. Men att bara andas är inte att leva. När du slutar leva har du inte slutat andas. Det som kommer till oss är en hjälplös bild.

Utan gränser eller konsekvenser, vidare till nästa steg. Det som rör oss är denna natur som omger oss och ständigt distraherar oss. All uppslukning av ögonblicket är bara illusorisk, eftersom naturen reflekterar alla ramar på ett slumpmässigt och relativt överlägset sätt i varje ögonblick av mänsklig rörelse.

Allt som uppstår runt figuren "jag" är ett yttre som förstör det inre, men som bara fångar känslan av distraktion är ett större väsen som rör oss, Moder Natur.

Om något dygdigt, motsägelsefullt ögonblick invaderar dig, assimileras i sinnets ögonblick, kan dessa ingångar inte matcha lärandet och resultatet av någon impuls.

Jag är glad att du har kommit ut ur dina enorma och avlägsna tankar. Jag skulle vilja prata om... Du bestämmer, du har alltid manövrerat. Genom att vända på rollerna säger du "håll käften". Ett ords flykt är en handling. Som att ignorera dig och föra bort dig. Du flyger i skuggan av vinden. För att du gömmer dig och dyker upp när du vill. Ser du inte?

Ta hand om någon annan, så får du en annan vän än din enkla olycka. Allt uppstår som en förångning. Det var så jag, när jag räknade till tio, insåg hur mycket det ögonblickliga ögonblickets bländning av framtidsfönstret skulle öppna och bara se den sista röken som expanderar och hur framtidens klick blir stort och vidsträckt.

Fängslad och utsatt i ett iskallt norr

Ett gammalt lakan som väntar på att rullas upp

Ett bränt ljus i orange nyanser

En varm filt när den glöms bort

Själen som kräver och tolererar

Elektrifierande kyla

Från ett löst och osammanhängande minne

Fiktivt och existentiellt, ljudet sprider sig

Rytmens hetta luckrar upp

Dags att invadera jaget

Och utforska en varm värld utan värme

När vi svalnade var atmosfären inte

samma

Klotet rullar in i ett hörn

En lutande punkt under havet

Från ytan till den eldiga magman inuti till djungeln för att
utforska och imponera

Imponerande fritid och ingen annan form

att säga det

De är ord, heta ord eller

Mycket kall, som ett olycksbådande lik

Mycket kall, evigt frusen

En varm dröm om en vår och en

dal,

En flod utan skratt, ett stympat hopp

väntar på att bli hittad

Och visa vad som bedrar och anspelar på att skapa långsamt

och visa

vad man bara kan föreställa sig utan avstånd

Och med rätt ekvation kan hela

frågan problematiseras

Varmt, mycket varmt, så varmt att det bränner på huden.

ljud

Från gitarren som vibrerar av en kulturs törst

I vilken dess frukter är födda och mer eller mindre

smart

Utan fördärv löser de situationen

Nu existentiellt orörlig, påverkad av

De sjukliga orden som förmedlar tystnadens dövhet,

som varnar de mest misstänkta

Detta väcker misstankar om vad som inte har sagts

Men effektivt överförd

Betydelse och skrivande.

Sanningen är att det inte finns någon sanning mellan

Tanke, handling och

att hitta sig själv

Genom beteende

som genererar konstgrepp och manövrer för det egna jaget

Driver, och finner sig själv överlämnad till illusionen av ordet

Meningslöst, men helt riktigt sagt,

Det är helt otroligt

Varje form har dock en underliggande handling

Till den stora olyckan för de för tidigt bortgångna

Att se tillväxt och veta vad man ska göra i en situation

Saknar sin egen betydelse

Beskrivning, vision eller mening, säger vi ofta

det vi inte tänker och ser är kunskap

hur man gör och lär av andra och tecken

av jämlikhet eller likhet

Eller i form av ett tillägg

Här är ett exempel på ett uppdrag

Varje abstrakt känsla av form

Genom beteende

Som skapar konstgrepp och manövrer för det

drivande jaget och finner sig själva

överlämnade till illusionen av ordet

Meningslöst, men uttalat med förnuft,

Det är helt otroligt

Varje form har dock en underliggande handling

Den rena olyckan att dö i förtid

Att se tillväxt och veta vad man ska göra i en

situation som saknar egen mening

Beskrivning, vision eller mening, vi säger ofta vad vi
inte tänker och inser att det handlar om att veta
hur man gör och lära av andra och av tecken på

likhet eller likhet

Eller i form av ett tillägg

Här är ett exempel på ett uppdrag

Any abstract sense of form

Det är inte realistiskt

I själva verket var det totalism

Enhetlig såväl som fragmenterad

enad karaktär

I en värld som är likartad och som alltid

Vi har likheten, men inte likheten

jämlikhet kan ha ett skäl

e

förlorad

i sin distans, här är en karaktär

sättet att vara

Och känna värmen som kommer från den

din interiör

Det kan vara liknande

För en målare av en sådan

av en arkitekt, av absolut

slutgiltigt skäl

Hur är det med all underkastelse

Eller subversion av det imaginära

Från en enkel verklighet där

Naturlighet, intelligens och skärpa utan

betydelse, som bärs av den framtid som

har allting rent, som verkligheten i en

svårt förflutet

Omedvetet och avsevärt utövar han

i sin grymhet, upplevelsen av ett ord

som alltid föreställer sig en bild

Förödelse, här är ett ögonblick

Fångad av uppmärksamhet

Beväpnad med fragment

Här förenas det medvetna med det närvarande

Skrivandets väsen invaderar mig,

Allsmäktig

Att inte vara tydlig

Lika rak som linjerna i en horisont

där

Solen går ner och gömmer sig

Uppslukad och sovande

Han sågs som besegrad, men aldrig ångerfull

För han var tvungen att födas på nytt och vara den mest

ljus eftersom han var den enda, solen kommer att förbli

vår erfarenhet

Ljus och energisk

där varje detalj är av-

skrivna med största känslighet bara för att hända

och memorera varje ord med dess betydelse

och höll i tystnad av sitt tålamod, en
dunkel klärvoajans, inte projicerad, utan mi-
nimaliserad från alla icke-rationella instinkter
den varelse som invaderar mig är inte jag
Den bygger sig själv och upprätthåller pelarna
som en Akilles, alltid aktuell i den skönlitterära världen
Den presenterar sig för oss utan att någon
vara medveten
Dessa mina spioner är mina komplimanger från
ryktbarhet,
den hårda verkligheten att bara
Uppvärmning av lokens motorer
I vilken vi gav oss ut på detta galna äventyr och
djup resa där tunneln kanske inte återvänder
att se djupet av dess mörker med utgången
av detta

bild och ett lysande slut, väntar bara på

för ett ändamål

Vad som motiverar och driver oss

Och en obrytbar kraft ungefär så här

fascinerande

som inget pålitligt, svårt att veta och aldrig

lära

Det var ett nät som gick sönder men som återvände

för att bilda en bana, var resistent och som

en olycka i berättelsen, fanns det en bild av

djup

som dödade honom vid en ung ålder, den

underliggande hat

Men aldrig likgiltig inför någon eller deras

sinne eller några människor, på ett sådant sätt

Intelligent, han berättade för alla att vi alla är

vår summa, och låta fler människor komma

Olika och lika sina original

karaktär, i själva verket finns det en marionett i varje

handling och det spel den representerar, en resa

Förlorad i rymden av bokstäver

Konsten att skapa utrymme för döden själv

Oavsett tidsepok har kulmen aldrig varit

I slutändan händer det aldrig att vi dör

Det händer bara dem som känner oss och när

vi dör och vi vet aldrig

var ett ord

Som inte hade något slut, men som var enkel och genial

Lite komplicerad som räven

som vill äta sig mätt på en omätlig hunger

att lära sig, och vill alltid veta mer,

där är källan till livslängd, att aldrig veta vad

inte händer, men tidigare har det upprätthållits

Guarded var en bergsklättrare och flyttade tron på sitt berg

och gränser är bara början

Från en klippa

En ung person med attityd kommer att övervinna allt

höjd

Och när vi kommer ner och ser hur mycket vi har

redan uppnått

I erövringen av att bara veta, lite

mer än att vara

Vi ville aldrig förlora och vi lyckades alla

flyga

Till en punkt där vi aldrig faller

eftersom vi lär oss att flyga och föreställa oss

Allt, allt är

Ord

Fragment, idéer och tankar.

Vatten så djupt

Bedrägerikonst som anspelar på ett tema

osäker

Havsbrisen dyker upp och som genom ett trollslag

Energins och känslornas lätthet

Involverad och ömsint under en tid

Ytterligare ett tillägg från ett enda ögonblick

Omisskännlig och aldrig oövervinnerlig eftersom hans

seger var alltid hans nederlag och som om

han lärde sig mer

Bara för att vara en förlorare i

att han inte säger någonting och känner den glidande
smaken av det

den som han gav segern till, eftersom det är tillräckligt för
oss att lära oss

och vet hur man lever

med allt som förkastar oss

Nedsänkt, sjunken, i fjärran en tomhet av

trappor

Metallstegen knarrar

En städduk, en hink på golvet,

Marmorrutor, på väggarna förenade i fyror, en droppe faller och i

på djupet, något, någon skakar promenaden

Svagt och försvarslöst ljus, en enda blockering i

yta

En ljusstråle med skuggeffekt, reflekterad

på glaset ett ansikte, en blick som krossas,

ett enda dyk, skeppsbruten, upp till ytan

boj som räddar mig från kvävning, galen, på språng och

förlorad

Mellan stjärnor och avgrundens tomhet

Dygd i form av attityd, i fullhet

av lidande och varande, innan jag fruktar, sedan låter jag mig
själv gå

piano

På vägen ner för vägen svävar asfalten

Pianot stod på golvet och sedan spelade det

Det första ljudet, den första bilden, ljudet av

det djupa ekot av tomheten i en fin som

ingenting

I vattnet, äntligen ett språng, full av rörelse

Och allt som blåser och bärs, mot en

illusion som höll på att försvinna, det var annorlunda, för en

ögonblick

I ett djupt, flytande och salt hav är

skrivandet av den färglösa pennan, det var en

skådespelare

Showen kulminerar i ett firande

En present som gör mig glad, pyjamas på sängen, en

Säng

Brusande

och annorlunda, det var en bild

utan landskap, allt i en enda inandning, alte-

perception, och transmutationen var

tydlig, utan tårar, utan linjer, utan regler

Utan något blir allt till ingenting, en berättelse,

som inte växer

Den dyker inte upp, den berättas knappt och vi är

kedjor och hänglås av

alla sidor

En slangbella, ett mål och du är förvånad över hur

en pil utan räckvidd, en knut i en båge

En spilld, inkontinent skrift, en

suddig skrift, aldrig raderad, allt som

sågs ville

Och som alltid velat ha, och innerst inne

skulle bara vara en varelse, skarp och bladig som

grovt skägg, en enkel mustasch, ett hårstrå, en e

en annan

Från varje ansikte, en beröring, från varje oförsämndhet

Hans synd, från dess tidlöshet till dess

För närvarande är totalsumman bara en duk

I din hink, en droppe i havet, en knuten tråd"

Och skrivande som kränks och slits, utdrag

Endast texter på papper

En lysande natt gjord av ett ögonblick

En strålande, varm sol, en lysande kakelplatta

Och en spegel för att se annorlunda, efter den lilla

illusion, droppen som föll till marken

Och allt utan ett "nej", sedan kom det till ljuset

Läser en ömhet där tyget mjuknar

Från ett dyk sträcker sig anledningen

Och allt ifrågasätts, ljusstyrkan, intensiteten

Från känslan av situationen är det tydligt att

efter att ha våldtagits och kedjats fast blir han fri från

någon godtycklighet eller signalering...

Ett öppet fönster med fördragna gardiner

En vy över teatern från din egen scen

En surfbräda, en livräddare, här är den

förmögenhet, men när jag låg på sanden såg jag

land och upplevde ögonblicket av störtdykningen,

all stolthet

Den lyser och vi stiger ner till botten av en värld,

att se en enkel sång förvandlas till

tillfredsställelse, av

Plötsligt, ett slag, en vision, vi lever alla

Verkligheten av en föraning bland andra

Något som skulle inträffa och materialiseras

Spasmen hos den befriade och uppvaknade

För den som känner och ett brev

Från en sonett som aldrig är perfekt

Från ett oavslutat rim flödade en enda mening

Hur skulle vi gå vidare därifrån?

Utan att lämna och där vi var

Utan att gå in på linjen för försvinnande

Mystisk

Damm på marken en punkt

Sanningen i illusionen av allt

fantasi

Sedan exploderar kometen, och på den här planeten

Att leva är inte alltid ett skämt, med en misstanke

stiftelse

Intrigen var på plats, planen misslyckades inte

Sedan hör jag en absorberad röst och brevets tjut

är historiens varg, från perfektion till förstörelse

var innesluten

En raket på en stjärnklar himmel vid havet

Så konstigt det som redan har sagts

Och jag börjar gå nerför trapporna in i tomrummet

Ett enda steg ner, sedan metallracket

var automatisk och hade bara en fot i floden,

barfota och kallt, allt det inte ser ut som är för att

é

Allt försvinner och bleknar bort. Hela universum

är som det är, då bara en tunga, i en mun

öppna upp för den törstiga njutningen av att kyssa dig

Här är en kyss och åtrå, en bit från din blick

Under din båts dockningsresa

Och en sann vision av något som inte är

överkligt, utan snarare en fantasi, från hans lilla näsa

en känsla av värme som flyger och erövrar

Pluto, med ditt hjärta

En sten i pölen

Ett separat liv

Ett porträtt som inte alltid fotograferas

Här skulle galenskap ha mentalt förstånd

Det skulle komma till den punkt där allt skapades och från
en kyss

släppt i väntan på att fångas, med en kraft

bara genom att existera, med en övertygelse, alltid

kopplad till hans hjärta, en önskan att

pump och

Strömmen är tänkt från ett flöde

Där lådan hade fyra väggar

Och en titt från en filament utan anledning att vänta

att belysa den styrka som inte fruktar,

inte vinner eller förlorar, det är viljan hos

skapa och vaga

Hav

måla hela alfabetet med en pensel

med varje färg, dess stavelse och styrka, kulminerar

i önskan att gå

Och att gå och låta sig gå, framför allt att bygga

ett slott

På klippan under vattenfallet och floden

Ta allt framåt i kedjan, särskilt

hade något i åtanke, något helt annat än

samma och en enkel redogörelse för resan, ljudet

virtuositet av

Det du inte kan se men sprider

Sedan klättrade jag ytterligare ett steg

Vid dörren fanns utgången

Om allt som var inbillat och aldrig

utnyttjades, var önskan att

ha dig i ett hjärtband

Och vid din sida pulserar allt

Och sedan är den turbulenta mindre känslig

och i handlingen

Bombdådet var redan en händelse

Från krig till fred

Alla sammankopplade med olika betydelser

En uppgång mot och utvidgning av det som har återvänt
och

sedan den sjungande fågeln och

Det är först idag som hon har lärt sig sin sång.

På korten, alla ordnade utan koordinater

Uppgiften var att föra och i slutändan rädslan för att inte tro
och

slutligen inte återvända

Om jag omformulerar den text du gav mig:

"Hela rutten har redan färdats

Fallhöjd på taket, något öppet

fönster och kyla, i mörkret av en handling

i själva verket hände det aldrig, men det rapporterades och

förment uppfunna för att tänkas på

Den här nödsituationen var bara för att lätta på trycket

Det vattnet var bara törst efter din kyss

I en önskan att bara röra vid dig och pianot

Det var en del av en plan för att spela noten som

erövra den

En skarp känsla, ett slött blad

Det var en stark text som inte kommer att påverka det som
redan finns där

filt

Ett rep i den stjärnlösa natten

En resa in i framtiden

Det kommer inte att hända, nuet är annorlunda än det
förflutna

och det var kuppen, det var

Det var enormt och enormt

Havens raseri

Vad som avses

För den hemliga resan

Ingen mottagning

Det var den fyrkantiga sfären

En inverterad triangel

Som en pyramid

Från en sarkofag

Av sinne och själ

Ogenomtränglig...

Som en bortglömd person

Att leva, att hända

Från platsen en bild av ett blad

Det var enormt och enormt

Havens raseri

Vad den är avsedd för

Till den hemliga resan

Ingen mottagning

Det var den fyrkantiga sfären

En inverterad triangel

Som en pyramid

Från en sarkofag

Av sinne och själ

Ogenomtränglig...

Som en bortglömd person

Att leva, att hända
Bevattning som aldrig tar slut

För pennan och skrivandet av

Vår planet

Varje antenn, satellit

Eller enkel

Tråd som håller kontakten

Med de andra

Planet och vi reser

Som träd

Där grenarna växer

Och blommorna

Från trädgårdsmästaren

Som lyser hela dagen lång

De är som en glöd i månskenet

Det skulle hända

Och sedan

Ett nytt hopp, ett nytt hopp

Att se ett barn födas och framför allt

Att se honom växa, lära sig och förstå

Allt han observerar och omvandlar

En handling som på barnets språk

Mjuk hud är högsta prioritet

Av barn i förhållande

Till föräldrar och på grund av undervisning

Inläringens dubbla komplicitet

Observation och lärande

Som en tvilling

Vem har ett par där inläring sker

Det är ömsesidigt

Väldigt mycket min och din

Jag utmanar dig

Vi kommer alltid att växa och lära oss

För att ta reda på...

Och för att leva länge...

Att leva

Jag känner smärta

Det hindrar mig från att se

Jag skulle vilja vara verklig

Med ett alltid lojalt uppträdande

Men som en ledsen clown

Jag är en bluff

Leendet, glädjen som kommer inifrån

lyder inte utomstående

Det känns som om jag svävar

Det får mig att lämna platsen

Det normala skulle vara att resa

Och stanna vid en punkt där du distanserar dig

Ur en personlig synvinkel

Känner en stegring

Avgrundsdjupt och onaturligt fenomen

Men precis som ett vilt djur

Känn grymheten och

Snabbt, laster

Strypning

Och det dödar som

Om en medfödd kraft

Han förutbestämde det

Till misslyckande för tillfället

Och i förväg och under resan

Det finns inga spår av bilden

Av rebeller och hatare

Och verkligen syndfull

Här är en omröstning

I himlen vid temperatur

Från höjd kommer friskhet

Munter och lugn

Margarida som säger

Stopp, blomma

Och den växer, denna impuls

Våldsam går inte längre än

Ett dåligt ögonblick

All grymhet av att vara

Förfinad och förfinad

Plötsligt lämnar

Inga problem

Eller knappast någon

Olägenhet och

Med ren impuls

Säg åt honom att göra ljud

Från luften och gör dig

Tänk bara, jag kommer att ta mig igenom allt

Utan rädsla, utan någonsin

Att lära sig att inte leva

Med fällan

Det hat du har

Det är inte ditt, i ditt

Den mänskliga varelsen

Se vad goda gärningar kan göra för dig

Stjärnan på jorden

När ridån faller

Spela piano

För att jag har en plan

Låt oss gå

Vi kommer att

Från det ögonblick vi anlände

Aldrig släppa taget

Hindras från att nå

Och flyga

Glida och flyga

Det stormiga molnet

Det är ett villkor

Multifaktoriell som förändrar oss

I ett sönderslitande regn av

Hans ansikte mjukt och fuktigt

Fragment

Land

Lugn läsning

Du verkar ha en förmodan

En arkitektur

Ingen ingenjörskonst

I sin makt hänvisar han till

Till det fantastiska, det ouppnåeliga

Realistiskt, eftersom

Vi har alla krafter

Vad vi tror på framför allt

Det fanns glas överallt

Mörkt men i nyanser

Rökt

Absolut transparent

Värdena är följande

Blommor som behöver

Att ständigt vattnas

Och vad är ett frö?

Växer i sinnet

Att vara annorlunda än samma

För det vi alla har

Instinkter och vildhet

Människans själ

Bortom den rätta drycken

Magi är

Den svindlande tunneln i vilken

Du ser en lampa vid ingången

Och vems slut är

Urspårningen av en

Bottenlös grop

Allt vi har

Av ren lärdom

Och avrättade

Se, ingen

De kommer att vinna i sina

Världen

Tunneln är passagen

Att leva i ljuset av ingången

Och lysa upp din väg

Vad vi har

Det är livlinan och den måste drivas

Djup kärlek

Lidande Kärlek

Han kände också

Bortglömd

Lite vilsen i bakgrunden

Sörjde och levde

Mask

Att leva i slutsatsen

Hur man gör slut på allt

Äntligen är det här,

Inget är så säkert som

Det finns inget osäkert med det

Infogad

En annan linje

Liten, kontinuerlig gräns

Detta avslöjar inte

Oändlig, därför som linjer

Vi har två punkter

Födelse och endast oändligt Endast inför
döden"

Långsamt tillvägagångssätt

Som ett andetag

Det kändes, det var över

För du har aldrig sett en annan

Annat ansikte än änden, den

Illavarslande mask Långsamt
tillvägagångssätt

Som ett andetag

Det kändes, det var över

För du har aldrig sett en annan

Annat ansikte än änden, den

Den olycksbådande masken

Om jag omformulerar den text du gav mig:

"Minne

För dig har jag lidit

Jag kände för dig

Jag älskade dig

Jag levde med dig

Jag har aldrig älskat

En annan som jag kysste

I dig såg jag

Jag anmälde dig

Den kärlek jag alltid kommer att minnas

Jag kände

Det har aldrig funnits så mycket lidande

Vill inte ha något mer

Att dö för dig

Genom mig

Jag skrev till dig

En hel del

Att jag led och aldrig dog

Och för dig förlorade jag aldrig

Jag kände bara

Älskare

Vid ett tillfälle

Moment

Han verkade avlägsen

Bara en dag

Långt från kärlek

Från någon

En älskare

Klar natt

En mörk natt

Så tydligt som

Gryning när

Sånger för din förtrollning

Att bli som den riktiga

Vissla från fågeln som flyger och

Alla strävar efter frihet

Skrivande

I...

Och den största ägodelen

Att jag kan ha

En tidning och en

Oemotståndlig penna

Framför allt strävar jag efter att

Bara för att tänka

Passage

Jag dog!

Ja, det var början på slutet

Början på vändpunkten

Utan bitterhet, men också utan ömhet

Det var resan

Gjord utan bild och utan mod

Kontrast mellan det minsta och det största

Det var dags att ge sig av

Eller stanna kvar på denna plats och fantisera

Allt och ingenting från tid till annan

Han gick ut och gick ner

Till det extrema som säger

Jag är inte rädd eller darrar"

Resan har en återvändo

I denna uppslukade värld

I djupet av skönhet

Att allt jag har är allt

Och av allt vill jag inte ha något, för när jag lämnar

Jag kommer inte att acceptera någonting, det var vad jag
tänkte.

Resan har en återvändo

I denna uppslukade värld

I djupet av skönhet

Att allt jag har är allt

Och av allt vill jag inte ha något, för när jag lämnar

Jag kommer inte att acceptera någonting, det var vad jag
tänkte.

Abyss

Jag är på en klippa

Där avgrunden

Det är slutet

I vänteläge

Och jag gick så här och ville och ville

Hoppa, hoppa

Och rökning

Jag gick utan att nå ett mål

Ångesten varierar med åldern, även om

Vi lever alltid på ett extremt ängsligt sätt

Väntar på något, vi vill alltid ha det

Något, allt i oss ingriper

Som genom ofrivillig vilja

Väntar

Och jag gick så här och ville och ville

Hoppa, hoppa

Och rökning

Jag gick utan att nå ett mål

Ångesten varierar med åldern, även om

Vi lever alltid på ett extremt ängsligt sätt

Väntar på något, vi vill alltid ha det

Något, allt i oss ingriper

Som av en ofrivillig vilja Ladder

Jag satte mig ner,

Jag funderade,

Resultatet är dock inte

Det var nära vad som förväntades,

Jag tog hissen ner och mellan

Ljus och mörker och täthet

Vilken manöver enligt

Din egen vilja

Så han reste sig upp och långsamt

Han gick ner utan att någonsin falla

Huvudkontor

För en tår,

En intuition

Eller förstörelse, detta

Tanken är vacker

En klunk från kantine

Från kylskåpet

Och jag tar honom till platsen för högkvarteret

Och allt är lyckligt och

Magnifik

Existens

Ingen vilja att avsluta,

Slutet... det är så det är

När det gäller...

Jag hör orden bortom

Jag såg det som något skrämmande

Vinnare

En till

Tid jag inte har

Önskan att resa

Och det är därför jag finns och förblir

Nedan

Sol

Vad hände?

Jag kände mig som gryningen

En mjuk sorgsenhet

Det kom med skymningen

Jag levde, återupplivades och återföddes

Jag är han, den mäktige

Renässans

I rökridån

Här är han född

Utan händelsens pergament

Det var tillfälligt

Och plattan flyttas bort och det räcker

Att leva ett annat liv

För en bild

Det är enkelt, titta på varje ögonblick

I din avbild och pånyttfödd

Titta

Parfymen, doften

Av galenskap, vansinne

Tortyr av tankar

Alla avstängda

Utan släktingar, ett föräldralöst barn på

Hjärta, smärtan av en

Ensam kärlek för så många

Andra som skadar

Utseendet och dödsfallen

Begär och längtan

Kulminera

Bara ett ögonblick till,

Ett ögonblick som kommer från det

Din tanke, förmodligen

Vi existerar alla, inte bara

Som en dygdig bild

Men baserat på ett utseende eller ett tillstånd

Sinnet dör inte

Det ögonblicket

Fysisk existens

Och plötsligt var allting

Den kan försvinna eller kulminera

Levande Döende

Mellan att leva eller dö?

Ursäkta, är det en fråga?

Självklart, vem har inte tagit livet av sig?

Vi har alla slutat leva

Någon gång. Alla, utan undantag

Som ett morbidityt nöje tänker vi

Vi kommer att dö, och snart därefter

Vi får leva, det är så det är

Motsägelsen i det löjliga

Avresa

Kära vän... Jag skriver på avstånd... du hade

Vänster... min kära vän...

I kväll lider min själ för dig!

Vänligen acceptera mina uppriktiga ursäkter... Vänligen förlåt
mig

Jag, min vän...

min frihet... försvann upp i skyn...

du blev tagen...

Att återvända är ett nöje... så fridfullt...

tystnad, vägen till de bortgångna...

Förlåten... sista ordet...

"Avbruten

Om min själ förångades inom mig,

ingenting skulle återstå utom spillror...

hemlig, långt ifrån fantasi.

Från en ny subversion, den

sysslolöshet... av ett annat privat ögonblick...

Att vara

Ett ljud, en munkärna,

En mjuk beröring, en färg

En enda dröm att förtrolla

Ett unikt ögonblick

Desperat och inspirerad av insikt,

Inget avstånd, inga gränser

Kvävningssnittet går utöver det imaginära

I den här målningen representerar jag blodet, smärtan

Röd och inflammerad av betydelsen,

att inte ha en gåta, men

en verklighet, en vision.

När vi går samman och ser

Hur man tror från första ögonkastet

godkännande och uppmuntran av en existens,

förfalskade, inverterade och spegelvända.

Av all sorg jag känner

Jag måste tillhöra någon, utan att vara rädd

medkänsla, galenskap, passion och ren

själ av en knut utan kedja, men

sammanflätade och förenade i en

en enda riktning, en önskan

och till slut ha det, och i slutändan

vara ingenting....

Frånvaro

Om jag kunde röra vid och se din värld,

Jag skulle bli oren, utan beröring

Jag ändrar åtminstone min känslighet

tror att någon

går utöver min verklighet.

Min enkla sorg

är som all lycka

både uppnåeliga och ouppnåeliga.

Magiskt, utan ironi

om jag en dag säger till dig, rör vid mig

känner, när du tittar på mig och ser

vem jag inte är och vad

Jag kommer att vara med dig.

En tändsticka brinner

smärtan som omsluter mig

när allt brinner.

Jag tog aldrig bort dig, i själva verket, i dig

Jag kommer att säga att du lider för att

Jag lämnade dig aldrig och jag vet

att jag älskade dig och alltid kommer att älska dig

Jag älskar dig.

Fängslad och utsatt i ett iskallt norr

Ett gammalt lakan som väntar på att rullas upp

Ett bränt ljus i orange nyanser

En varm filt när den är bortglömd

Själen som kräver och tolererar

Elektrifierande kyla

Från ett löst och osammanhängande minne

Fiktivt och existentiellt, ljudet sprider sig

Rytmens hetta luckrar upp

Dags att invadera jaget

Och utforska en varm värld utan värme

När vi svalnade var atmosfären inte

samma

Klotet rullar in i ett hörn

En lutande punkt under havet

Från ytan till den eldiga magman inuti till djungeln för att
utforska och imponera

Imponerande fritid och ingen annan form

att säga det

De är ord, heta ord eller

Mycket kall, som ett olycksbådande lik

Mycket kall, evigt frusen

En varm dröm om en vår och en

dal,

En flod utan skratt, ett stympat hopp

väntar på att bli hittad

Och visa vad som bedrar och anspelar på att skapa långsamt

och visa

vad man bara kan föreställa sig utan avstånd

Och med rätt ekvation kan hela

frågan problematiseras

Varmt, mycket varmt, så varmt att det bränner på huden.

ljud

Från gitarren som vibrerar av en kulturs törst

I vilken dess frukter är födda och mer eller mindre

smart

Utan fördärv löser de situationen

Nu existentiellt orörlig, påverkad av

De sjukliga orden som förmedlar tystnadens dövhet,

som varnar de mest misstänkta

Detta väcker misstankar om vad som inte har sagts

Men effektivt överförd

Betydelse och skrivande.

Sanningen är att det inte finns någon sanning mellan

Tanke, handling och

att hitta sig själv

Genom beteende

som genererar konstgrepp och manövrer för det egna jaget

Driver, och finner sig själv överlämnad till illusionen av ordet

Meningslöst, men helt riktigt sagt,

Det är helt otroligt

Varje form har dock en underliggande handling

Till den stora olyckan för de alltför tidigt bortgångna

Att se tillväxt och veta vad man ska göra i en situation

Saknar sin egen betydelse

Beskrivning, vision eller mening, säger vi ofta

det vi inte tänker och ser är kunskap

hur man gör och lär av andra och tecken

av jämlikhet eller likhet

Eller i form av ett tillägg

Här är ett exempel på ett uppdrag

Varje abstrakt känsla av form

Genom beteende

Som skapar konstgrepp och manövrer för det

drivande jaget och finner sig själva

överlämnade till illusionen av ordet

Meningslöst, men uttalat med förnuft,

Det är helt otroligt

Varje form har dock en underliggande handling

Den rena olyckan att dö i förtid

Att se tillväxt och veta vad man ska göra i en

situation som saknar egen mening

Beskrivning, vision eller mening, vi säger ofta vad vi
inte tänker och vi inser att det handlar om att veta
hur man gör och att lära av andra och av tecken på

likhet eller likhet

Eller i form av ett tillägg

Här är ett exempel på ett uppdrag

Any abstract sense of form

Det är inte realistiskt

I själva verket var det totalism

Enhetlig såväl som fragmenterad

enad karaktär

I en värld som är likartad och som alltid

Vi har likheten, men inte likheten

jämlikhet kan ha ett skäl

e

förlorad

i sin distans, här är en karaktär

sättet att vara

Och känna värmen som kommer från den

din interiör

Det kan vara liknande

För en målare av en sådan

av en arkitekt, av absolut

slutgiltigt skäl

Hur är det med all underkastelse

Eller subversion av det imaginära

Från en enkel verklighet där

Naturlighet, intelligens och skärpa utan

betydelse, som bärs av den framtid som

har allting rent, som verkligheten i en

svårt förflutet

Omedvetet och avsevärt utövar han

i sin grymhet, upplevelsen av ett ord

som alltid föreställer sig en bild

Förödelse, här är ett ögonblick

Fångad av uppmärksamhet

Beväpnad med fragment

Här förenas det medvetna med det närvarande

Skrivandets väsen invaderar mig,

Allsmäktig

Att inte vara tydlig

Lika rak som linjerna i en horisont

där

Solen går ner och gömmer sig

Uppslukad och sovande

Han sågs som besegrad, men aldrig ångerfull

För han var tvungen att födas på nytt och vara den mest

ljus eftersom han var den enda, solen kommer att förbli

vår erfarenhet

Ljus och energisk

där varje detalj är av-

skrivna med största känslighet bara för att hända

och memorera varje ord med dess betydelse

och höll i tystnad av sitt tålamod, en
dunkel klärvoajans, inte projicerad, utan mi-
nimaliserad från alla icke-rationella instinkter
den varelse som invaderar mig är inte jag
Den bygger sig själv och upprätthåller pelarna
som en Akilles, alltid aktuell i den skönlitterära världen
Den presenterar sig för oss utan att någon
vara medveten
Dessa mina spioner är mina komplimanger från
ryktbarhet,
den hårda verkligheten att bara
Uppvärmning av lokens motorer
I vilken vi gav oss ut på detta galna äventyr och
djup resa där tunneln kanske inte återvänder
att se djupet av dess mörker med utgången
av detta

bild och ett lysande slut, väntar bara på

för ett ändamål

Vad som motiverar och driver oss

Och en obrytbar kraft ungefär så här

fascinerande

som opålitliga, svåra att veta och aldrig

lära

Det var ett nät som brast men som återvände

för att bilda en bana, var resistent och som

en olycka i berättelsen, fanns det en bild av

djup

som dödade honom vid en ung ålder, den

underliggande hat

Men aldrig likgiltig inför någon eller deras

sinne eller några människor, på ett sådant sätt

Intelligent, han berättade för alla att vi alla är

vår summa, och låta fler människor komma

Olika och lika sina original

karaktär, i själva verket finns det en marionett i varje

handling och det spel den representerar, en resa

Förlorad i rymden av bokstäver

Konsten att skapa utrymme för döden själv

I alla tider har kulmen aldrig varit

I slutändan händer det aldrig att vi dör

Det händer bara dem som känner oss och när

vi dör och vi vet aldrig

var ett ord

Som inte hade något slut, utan var enkel och genial

Lite komplicerad som räven

som vill äta sig mätt på en omätlig hunger

att lära sig, och vill alltid veta mer,

där är källan till livslängd, att aldrig veta vad

inte händer, men tidigare har det upprätthållits

Guarded var en bergsklättrare och flyttade tron på sitt berg

och gränser är bara början

Från en klippa

En ung person med attityd kommer att övervinna allt

höjd

Och när vi kommer ner och ser hur mycket vi har

redan uppnått

I erövringen av att bara veta, lite

mer än att vara

Vi ville aldrig förlora och vi lyckades alla

flyga

Till en punkt där vi aldrig faller

eftersom vi lär oss att flyga och föreställa oss

Allt, allt är

Ord

Fragment, idéer och tankar.

Vatten så djupt

Bedrägerikonst som anspelar på ett tema

osäker

Havsbrisen dyker upp och som genom ett trollslag

Energins och känslornas lätthet

Involverad och ömsint under en tid

Ytterligare ett tillägg från ett enda ögonblick

Omisskännlig och aldrig oövervinnerlig eftersom hans

seger var alltid hans nederlag och som om

han lärde sig mer

Bara för att vara en förlorare i

att han inte säger någonting och känner den glidande
smaken av det

den som han gav segern till, eftersom det är tillräckligt för
oss att lära oss

och vet hur man lever

med allt som förkastar oss

Nedsänkt, sjunkit, i fjärran en tomhet av

trappor

Metallstegen knarrar

En städduk, en hink på golvet,

Marmorrutor, på väggarna förenade i fyror, en droppe faller och i

på djupet, något, någon skakar promenaden

Svagt och försvarslöst ljus, en enda blockering i

yta

En ljusstråle med skuggeffekt, reflekterad

på glaset ett ansikte, en blick som krossas,

ett enda dyk, skeppsbruten, upp till ytan

boj som räddar mig från kvävning, galen, på språng och

förlorad

Mellan stjärnor och avgrundens tomhet

Dygd i form av attityd, i fullhet

av lidande och varande, innan jag fruktar, sedan låter jag mig
själv gå

piano

På vägen ner för vägen svävar asfalten

Pianot stod på golvet och sedan spelade det

Det första ljudet, den första bilden, ljudet av

det djupa ekot av tomheten i en fin som

ingenting

I vattnet, äntligen ett hopp, full av rörelse

Och allt som blåser och bärs, mot en

illusion som höll på att försvinna, det var annorlunda, för en

ögonblick

I ett djupt, flytande och salt hav är

skrivandet av den färglösa pennan, det var en

skådespelare

Showen kulminerar i ett firande

En present som gör mig glad, pyjamas på sängen, en

Säng

Brusande

och annorlunda, det var en bild

utan landskap, allt i en enda inandning, alte-

perception, och transmutationen var

tydlig, utan tårar, utan linjer, utan regler

Utan något blir allt till ingenting, en berättelse,

som inte växer

Den dyker inte upp, den berättas knappt och vi är

kedjor och hänglås av

alla sidor

En slangbella, ett mål och du är förvånad över hur

en pil utan räckvidd, en knut i en båge

En spilld, inkontinent skrift, en

suddig skrift, aldrig raderad, allt som

sågs ville

Och som alltid velat ha, och innerst inne

skulle bara vara en varelse, skarp och bladig som

skägg, en mustasch, ett hårstrå, en e

en annan

Från varje ansikte, en beröring, från varje oförsämndhet

Hans synd, från dess tidlöshet till dess

För närvarande är totalsumman bara en duk

I din hink, en droppe i havet, en knuten tråd"

Och skrivande som kränks och slits, utdrag

Endast texter på papper

En lysande natt gjord av ett ögonblick

En strålande, varm sol, en lysande kakelplatta

Och en spegel för att se annorlunda, efter den lilla

illusion, droppen som föll till marken

Och allt utan ett "nej", sedan kom det till ljuset

Läser en ömhet där tyget mjuknar

Från ett dyk sträcker sig anledningen

Och allt ifrågasätts, briljansen, intensiteten

Från känslan av situationen är det tydligt att

efter att ha våldtagits och kedjats fast blir han fri från

någon godtycklighet eller signalering...

Ett öppet fönster med fördragna gardiner

En vy över teatern från din egen scen

En surfbräda, en livräddare, här är den

förmögenhet, men när jag låg på sanden såg jag

land och upplevde ögonblicket av störtdykningen,

all stolthet

Den lyser och vi stiger ner till botten av en värld,

att se en enkel sång förvandlas till

tillfredsställelse, av

Plötsligt, ett slag, en vision, vi lever alla

Verkligheten av en föraning bland andra

Något som skulle inträffa och materialiseras

Spasmen hos den befriade och uppvaknade

För den som känner och ett brev

Från en sonett som aldrig är perfekt

Från ett oavslutat rim flödade en enda mening

Hur skulle vi gå vidare därifrån?

Utan att lämna och där vi var

Utan att gå in på linjen för försvinnande

Mystisk

Damm på marken en punkt

Sanningen i illusionen av allt

fantasi

Sedan exploderar kometen, och på den här planeten

Att leva är inte alltid ett skämt, med en misstanke

stiftelse

Intrigen var på plats, planen misslyckades inte

Sedan hör jag en absorberad röst och brevets tjut

är historiens varg, från perfektion till förstörelse

var innesluten

En raket på en stjärnklar himmel vid havet

Så konstigt det som redan har sagts

Och jag börjar gå nerför trapporna in i tomrummet

Ett enda steg ner, sedan metallracket

var automatisk och hade bara en fot i floden,

barfota och kallt, allt det inte ser ut som är för att

é

Allt försvinner och bleknar bort. Hela universum

är som det är, då bara en tunga, i en mun

öppna upp för den törstiga njutningen av att kyssa dig

Här är en kyss och åtrå, en bit från din blick

Under din båts dockningsresa

Och en sann vision av något som inte är

överkligt, utan snarare en fantasi, från hans lilla näsa

en känsla av värme som flyger och erövrar

Pluto, med ditt hjärta

En sten i pölen

Ett separat liv

Ett porträtt som inte alltid fotograferas

Här skulle galenskap ha mentalt förstånd

Det skulle komma till den punkt där allt skapades och från
en kyss

släppt i väntan på att fångas, med en kraft

bara genom att existera, med en övertygelse, alltid

kopplad till hans hjärta, en önskan att

pump och

Från ett flöde kan du föreställa dig strömmen

Där lådan hade fyra väggar

Och en titt från en filament utan anledning att vänta

att belysa den styrka som inte fruktar,

inte vinner eller förlorar, det är viljan hos

skapa och vaga

Hav

måla hela alfabetet med en pensel

med varje färg, dess stavelse och styrka, kulminerar

i önskan att gå

Och att gå och låta sig gå, framför allt att bygga

ett slott

På klippan under vattenfallet och floden

Ta med allt framåt i kedjan, särskilt

hade något i åtanke, något helt annat än

samma och en enkel redogörelse för resan, ljudet

virtuositet av

Det du inte kan se men sprider

Sedan klättrade jag ytterligare ett steg

Vid dörren fanns utgången

Om allt som var inbillat och aldrig

utnyttjades, var önskan att

ha dig i ett hjärtband

Och vid din sida pulserar allt

Och sedan är den turbulenta mindre känslig

och i handlingen

Bombdådet var redan en händelse

Från krig till fred

Alla sammankopplade med olika betydelser

En uppgång mot och utvidgning av det som har återvänt
och

sedan den sjungande fågeln och

Det är först idag som hon har lärt sig sin sång

På korten, alla ordnade utan koordinater

Uppgiften var att föra och i slutändan rädslan för att inte tro
och

slutligen inte återvända

Om jag omformulerar den text du gav mig:

"Hela resan har redan varit

Falldjup på tak, något öppet

fönster och kyla, i mörkret av en handling

Det hände faktiskt aldrig, men det rapporterades och

förment uppfunna för att tänkas på

Den här nödsituationen var bara för att lätta på trycket

Det vattnet var bara törst efter din kyss

I en önskan att bara röra vid dig och pianot

Det var en del av en plan för att spela noten som

erövra den

En skarp känsla, ett slött blad

Det var en stark text som inte kommer att påverka det som
redan finns där

filt

Ett rep i den stjärnlösa natten

En resa in i framtiden

Det kommer inte att hända, nuet är annorlunda än det
förflutna

och det var kuppen, det var

Det var enormt och enormt

Havens raseri

Vad som avses

För den hemliga resan

Ingen mottagning

Det var den fyrkantiga sfären

En inverterad triangel

Som en pyramid

Från en sarkofag

Av sinne och själ

Ogenomtränglig...

Som en bortglömd person

Att leva, att hända

En bild av ett blad från platsen

Det var enormt och enormt

Havens raseri

Vad den är avsedd för

Till den hemliga resan

Ingen mottagning

Det var den fyrkantiga sfären

En inverterad triangel

Som en pyramid

Från en sarkofag

Av sinne och själ

Ogenomtränglig...

Som en bortglömd person

Att leva, att hända
Bevattning som aldrig tar slut

För pennan och skrivandet av

Vår planet

Varje antenn, satellit

Eller enkel

Tråd som håller kontakten

Med de andra

Planet och vi reser

Som träd

Där grenarna växer

Och blommorna

Från trädgårdsmästaren

Som lyser hela dagen lång

De är som en glöd i månskenet

Det skulle hända

Och sedan

Ett nytt hopp, ett nytt hopp

Att se ett barn födas och framför allt

Att se honom växa, lära sig och förstå

Allt han observerar och omvandlar

En handling som på barnets språk

Mjuk hud är högsta prioritet

Av barn i förhållande

Till föräldrar och på grund av undervisning

Inläringens dubbla komplicitet

Observation och lärande

Som en tvilling

Vem har ett par där lärande äger rum

Det är ömsesidigt

Väldigt mycket min och din

Jag utmanar dig

Vi kommer alltid att växa och lära oss

För att ta reda på...

Och för att leva länge...

Att leva

Jag känner smärta

Det hindrar mig från att se

Jag skulle vilja vara verklig

Med ett alltid lojalt uppträdande

Men som en ledsen clown

Jag är en bluff

Leendet, glädjen som kommer inifrån

lyder inte utomstående

Det känns som om jag svävar

Det får mig att lämna platsen

Det normala skulle vara att resa

Och stanna vid en punkt där du distanserar dig

Ur en personlig synvinkel

Känner en stegring

Avgrundsdjupt och onaturligt fenomen

Men precis som ett vilt djur

Känn grymheten och

Snabbt, laster

Strypning

Och det dödar som

Om en medfödd kraft

Han förutbestämde det

Till misslyckande för tillfället

Och i förväg och under resan

Inga spår av bilden

Av rebeller och hatare

Och verkligen syndfull

Här är en omröstning

I himlen vid temperatur

Från höjden kommer friskheten

Munter och lugn

Margarida som säger

Stopp, blomma

Och den växer, denna impuls

Våldsam går inte längre än

Ett dåligt ögonblick

All grymhet av att vara

Förfinad och förfinad

Plötsligt lämnar

Inga problem

Eller knappast någon

Olägenhet och

Med ren impuls

Säg åt honom att göra ljud

Från luften och gör dig

Tänk bara, jag kommer att ta mig igenom allt

Utan rädsla, utan någonsin

Att lära sig att inte leva

Med fällan

Det hat du har

Det är inte ditt, i ditt

Den mänskliga varelsen

Se vad goda gärningar kan göra för dig

Stjärnan på jorden

När ridån faller

Spela piano

För att jag har en plan

Låt oss gå

Vi kommer att

Från det ögonblick vi anlände

Aldrig släppa taget

Hindras från att nå

Och flyga

Glida och flyga

Det stormiga molnet

Det är ett villkor

Multifaktoriell som förändrar oss

I ett sönderslitande regn av

Hans ansikte mjukt och fuktigt

Fragment

Land

Lugn läsning

Du verkar ha en förmodan

En arkitektur

Ingen ingenjörskonst

I sin makt hänvisar han till

Till det fantastiska, det ouppnåeliga

Realistiskt, eftersom

Vi har alla krafter

Vad vi tror på framför allt

Det fanns glas överallt

Mörkt men i nyanser

Rökt

Absolut transparent

Värdena är följande

Blommor som behöver

Att ständigt vattnas

Och vad är ett frö?

Växer i sinnet

Att vara annorlunda än samma

För det vi alla har

Instinkter och vildhet

Människans själ

Bortom den rätta drycken

Magi är

Den svindlande tunneln i vilken

Du ser en lampa vid ingången

Och vems slut är

Urspårningen av en

Bottenlös grop

Allt vi har

Av ren lärdom

Och avrättade

Se, ingen

De kommer att vinna i sina

Världen

Tunneln är passagen

Att leva i ljuset av ingången

Och lysa upp din väg

Vad vi har

Det är livlinan och den måste drivas

Djup kärlek

Lidande Kärlek

Han kände också

Bortglömd

Lite vilsen i bakgrunden

Sörjde och levde

Mask

Att leva i slutsatsen

Hur man gör slut på allt

Äntligen är det här,

Inget är så säkert som

Det finns inget osäkert med det

Infogad

En annan linje

Liten, kontinuerlig gräns

Detta avslöjar inte

Oändlig, därför som linjer

Vi har två punkter

Födelse och endast oändligt Endast inför
döden"

Långsamt tillvägagångssätt

Som ett andetag

Det kändes, det var över

För du har aldrig sett en annan

Annat ansikte än änden, den

Illavarslande mask Långsamt
tillvägagångssätt

Som ett andetag

Det kändes, det var över

För du har aldrig sett någon annan

Annat ansikte än änden, den

Den olycksbådande masken

Om jag omformulerar den text du gav mig:

"Minne

För dig har jag lidit

Jag kände för dig

Jag älskade dig

Jag levde med dig

Jag har aldrig älskat

En annan som jag kysste

I dig såg jag

Jag anmälde dig

Den kärlek jag alltid kommer att minnas

Jag kände

Det har aldrig funnits så mycket lidande

Att inte vilja ha något mer

Att dö för dig

Genom mig

Jag skrev till dig

En hel del

Att jag led och aldrig dog

Och för dig förlorade jag aldrig

Jag kände bara

Älskare

Vid ett tillfälle

Moment

Han verkade långt borta

Bara en dag

Långt från kärlek

Från någon

En älskare

Klar natt

En mörk natt

Så tydligt som

Gryning när

Sånger för din förtrollning

Att bli som den riktiga

Vissla från fågeln som flyger och

Alla strävar efter frihet

Skrivande

I...

Och den största ägodelen

Att jag kan ha

En tidning och en

Oemotståndlig penna

Framför allt strävar jag efter

Bara för att tänka

Passage

Jag dog!

Ja, det var början på slutet

Början på vändpunkten

Utan bitterhet, men också utan ömhet

Det var resan

Gjord utan bild och utan mod

Kontrast mellan det minsta och det största

Det var dags att ge sig av

Eller stanna kvar på denna plats och fantisera

Allt och ingenting från tid till annan

Han gick ut och gick ner

Till det extrema som säger

Jag fruktar inte och darrar inte"

Resan har en återvändo

I denna uppslukade värld

I djupet av skönhet

Att allt jag har är allt

Och av allt vill jag inte ha något, för när jag lämnar

Jag kommer inte att acceptera någonting, det var vad jag
tänkte.

Resan har en återvändo

I denna uppslukade värld

I djupet av skönhet

Att allt jag har är allt

Och av allt vill jag inte ha något, för när jag lämnar

Jag kommer inte att acceptera någonting, det var vad jag
tänkte.

Abyss

Jag är på en klippa

Där avgrunden

Det är slutet

I vänteläge

Och jag gick så här och ville och ville

Hoppa, hoppa

Och rökning

Jag gick utan att nå ett mål

Ångesten varierar med åldern, även om

Vi lever alltid på ett extremt ängsligt sätt

Väntar på något, vi vill alltid ha det

Något, allt i oss ingriper

Som genom ofrivillig vilja

Väntar

Och jag gick så här och ville och ville

Hoppa, hoppa

Och rökning

Jag gick utan att nå ett mål

Ångesten varierar med åldern, även om

Vi lever alltid på ett extremt ängsligt sätt

Väntar på något, vi vill alltid ha det

Något, allt i oss ingriper

Som av en ofrivillig vilja Ladder

Jag satte mig ner,

Jag funderade,

Resultatet är dock inte

Det var nära vad som förväntades,

Jag tog hissen ner och mellan

Ljus och mörker och täthet

Vilken manöver enligt

Din egen vilja

Så han reste sig upp och långsamt

Han gick ner utan att någonsin falla

Huvudkontor

För en tår,

En intuition

Eller förstörelse, detta

Tanken är vacker

En klunk från kantine

Från kylskåpet

Och jag tar det till platsen för huvudkontoret

Och allt är lyckligt och

Magnifik

Existens

Ingen vilja att avsluta,

Slutet... det är så det är

När det gäller...

Jag hör orden bortom

Jag såg det som något skrämmande

Vinnare

En till

Tid jag inte har

Önskan att resa

Och det är därför jag finns och förblir

Nedan

Sol

Vad hände?

Jag kände mig som gryningen

En mild sorgsenhet

Det kom med skymningen

Jag har levt, återupplivats och återfötts

Jag är han, den mäktige

Renässans

I rökridån

Här är han född

Utan händelsens pergament

Det var tillfälligt

Och plattan flyttas bort och det räcker

Att leva ett annat liv

För en bild

Det är enkelt, titta på varje ögonblick

I din avbild och pånyttfödd

Titta

Parfymen, doften

Av galenskap, vansinne

Tortyr av tankar

Alla avstängda

Utan släktingar, ett föräldralöst barn på

Hjärta, smärtan av en
Ensam kärlek för så många
Andra som skadar
Utseendet och dödsfallen
Begär och längtan
Kulminera
Bara ett ögonblick till,
Ett ögonblick som kommer från det
Din tanke, förmodligen
Vi existerar alla, inte bara
Som en dygdig bild
Men baserat på ett utseende eller ett tillstånd
Sinnet dör inte
Det ögonblicket
Fysisk existens
Och plötsligt var allting
Den kan försvinna eller kulminera

Levande Döende

Mellan att leva eller dö?

Ursäkta, är det en fråga?

Självklart, vem har inte tagit livet av sig?

Vi har alla slutat leva

Någon gång. Alla, utan undantag

Som ett morbidityt nöje tänker vi

Vi kommer att dö, och snart därefter

Vi får leva, det är så det är

Motsägelsen i det löjliga

Avresa

Kära vän... Jag skriver på avstånd... du hade

Vänster... min kära vän...

I kväll lider min själ för dig!

Vänligen acceptera mina uppriktiga ursäkter... Vänligen förlåt
mig

Jag, min vän...

min frihet... försvann upp i skyn...

du blev tagen...

Att återvända är ett nöje... så fridfullt...

tystnad, vägen till de bortgångna...

Förlåten... sista ordet...

"Avbruten

Om min själ förångades inom mig,

ingenting skulle återstå utom spillror...

hemlig, långt ifrån fantasi.

Från en ny subversion, den

sysslolöshet... av ännu en privat stund...

Att vara

Ett ljud, en munkärna,

En mjuk beröring, en färg

En enda dröm att förtrolla

Ett unikt ögonblick

Desperat och inspirerad av insikt,

Inget avstånd, inga gränser

Kvävningssnittet går utöver det imaginära

I den här målningen representerar jag blodet, smärtan

Röd och inflammerad av betydelsen,

att inte ha en gåta, men

en verklighet, en vision.

När vi går samman och ser

Hur man tror från första ögonkastet

godkännande och uppmuntran av en existens,

förfalskade, inverterade och spegelvända.

Av all sorg jag känner

Jag måste tillhöra någon, utan att vara rädd

medkänsla, galenskap, passion och ren

själ av en knut utan kedja, men

sammanflätade och förenade i en

en enda riktning, en önskan

och till slut ha det, och i slutändan

vara ingenting....

Frånvaro

Om jag kunde röra vid och se din värld,

Jag skulle bli oren utan beröring

Jag ändrar åtminstone min känslighet

tror att någon

går utöver min verklighet.

Min enkla sorg

är som all lycka

både uppnåeliga och ounpnåeliga.

Magiskt, utan ironi

om jag en dag säger till dig, rör vid mig

känner, när du ser på mig och ser

vem jag inte är och vad

Jag kommer att vara med dig.

En tändsticka brinner

smärtan som omsluter mig

när allt brinner.

Jag tog aldrig bort dig, i själva verket, i dig

Jag kommer att säga att du lider för att

Jag lämnade dig aldrig och jag vet

att jag älskade dig och alltid kommer att älska dig

Jag älskar dig.